

14. tábornická skupina Pionýra

ZEMĚPISNÁ SPOLEČNOST „PO CESTÁCH VLASTI“

XII. sborník

2008–2013

**XII. SBORNÍK
ZEMĚPISNÉ SPOLEČNOSTI
„PO CESTÁCH VLASTI“ BRNO
2008-2013**

ÚVOD

Milí Zéesáci, jako každých pět let se Vám znovu dostává do ruky nový sborník, ve kterém jsou shrnuty zážitky a paměti všech členů našich pěti oddílů. Jeho příprava nás zastihla spolu s chystáním už šedesátého výročí založení Zeměpisné společnosti a takové jubileum si samo o sobě zaslouží úctu. Třeba si čtením následujících stránek někdo připomene staré časy v oddíle, výpravy, pochody a expedice a nahlédne do svých starých deníků. Mnoho vzpomínek se snadno zapomene a ani deníky věčným taháním v batohu nevydrží všechno. Někdo v něm naopak může hledat inspiraci pro budoucí činnost a pokračování naší práce s dětmi i vedoucími. Obojí má své kouzlo, a proto nezbyvá, než se vydat do dalších let, za novými zážitky.

ZS „PCV“ V KOSTCE

VEDENÍ ZS

	2008/2009	2009/2010	2010/2011	2011/2012	2012/2013
Vedoucí ZS	Jan Kačer	Martin Hlavoň	Martin Hlavoň	Martin Hlavoň	Martin Hlavoň
Hospodář ZS	Jan Címr	Jan Kačer	Jan Kačer	Jan Kačer	Jan Kačer

VEDOUcí ODDÍLŮ

	2008/2009	2009/2010	2010/2011	2011/2012	2012/2013
1. oddíl Života v přírodě	Šudan – Dušan Sup	Šudan – Dušan Sup	Tomáš Címr	Tomáš Címr	Tomáš Címr
2. oddíl Ochrany přírody	Aleš Ondráček	Tomáš Venclíček	Tomáš Venclíček	Tomáš Venclíček	Lucie Štefanová
3. oddíl Kulturní historie	Martin Hlavoň	Drak – Jiří Mičánek	Drak – Jiří Mičánek	Drak – Jiří Mičánek	Drak – Jiří Mičánek
4. oddíl Lesní moudrosti	Kocour – Anna Novotná	Jakub Zámoravec	Jakub Zámoravec	Kivi – Roman Hruška	Kivi – Roman Hruška
5. oddíl Putování za obzor	–	Jan Címr	Jan Címr	Jan Címr	Jan Címr
Zeměpisná školka	Jan Címr	–	–	–	–

KOLEKTIV VEDOUČÍCH

	2008/2009	2009/2010	2010/2011	2011/2012	2012/2013
1. oddíl Života v přírodě	Ája – Alena Nekvapilová, Ivana Špiříková, Tomáš Cimr	Ája – Alena Nekvapilová, Tomáš Cimr, Jan Kačer	Ája – Alena Nekvapilová	Johnny – Jan Švábenský, Julie Přikrylová	Johnny – Jan Švábenský
2. oddíl Ochrany přírody	Tomáš Venclíček, Lucie Štefanová, Markéta Nešporová	Ondřej Daněk, Aleš Ondráček, Lucie Štefanová, Markéta Nešporová	Matouš Procházka, Ondřej Daněk, Aleš Ondráček, Lucie Štefanová, Markéta Nešporová	Matouš Procházka, Ondřej Daněk, Aleš Ondráček, Lucie Štefanová, Martin Tomášek, Markéta Nešporová	Matouš Procházka, Ondřej Daněk, Aleš Ondráček, Martin Tomášek, Markéta Nešporová
3. oddíl Kulturní historie	Jiří Mičánek, Filip Mičánek, Martin Vašek, Vít Havel	Martin Hlavoň, Filip Mičánek, Martin Vašek, Vít Havel	Martin Hlavoň, Filip Mičánek, Martin Vašek, Petra Vašková, Vít Havel	Martin Hlavoň, Filip Mičánek, Martin Vašek, Petra Vašková, Barbora Klimentová, Vít Havel	Martin Hlavoň, Martin Vašek, Petra Vašková, Barbora Klimentová, Zuzana Nečasová, Petra Kolářková, Šimon Andresek, Aneta Kohoutková, Vít Havel

	2008/2009	2009/2010	2010/2011	2011/2012	2012/2013
4. oddíl Lesní moudrosti	Kivi – Roman Hruška, Jakub Zámoravec, Homér – Renata Kalová	Jan Mittner, Kivi – Roman Hruška, Tereza Janíčková	Jan Mittner, Kivi – Roman Hruška, Tereza Janíčková	Jakub Zámoravec, Jan Mittner, Tereza Janíčková	Jakub Zámoravec, Jan Mittner, Tereza Janíčková
5. oddíl Putování za obzor	–	Čahoun – Ondřej Nečas	Čahoun – Ondřej Nečas	Čahoun – Ondřej Nečas	–
Zeměpisná školka	Tomáš Cimr, Čahoun – Ondřej Nečas, Paša – Pavla Pokorná	–	–	–	–
Technik ZS	Kobo – Pavel Tříška	Kobo – Pavel Tříška	Kobo – Pavel Tříška	Kobo – Pavel Tříška	Kobo – Pavel Tříška

POCHODY A EXPEDICE

	2008/2009	2009/2010	2010/2011	2011/2012	2012/2013
Podzimní pochod	Proseč	Tetín, Beroun, Karlštejn	Polička	Stárkov, Adršpach, Dobrošov	Letovice
Zimní expedice	54. Lysá Hora	55. Radhošť	56. Radhošť	57. Vysoké nad Jizerou	58. Rokytnice nad Jizerou
Jarní pochod	Oslavany	Mikulov	Pohledec	Pelhřimov	Valašské Meziříčí

	2008/2009	2009/2010	2010/2011	2011/2012	2012/2013
Květnový pochod	Wilsonka	Lísek u Nového Města na Moravě	Kořenec	Aueršperk	Tavíkovice
Letní expedice	57. Meziboří	58. Lipnice	59. Milevo	60. Chotčiny	61. Nový Kanclíř
Celoexpediční hra	Stěhování národů	Japonsko – Samurajové	Řecko	Husité	Olympiáda

RADA ZS „PCV“

	2008/2009	2009/2010	2010/2011	2011/2012	2012/2013
Předseda ZS	Tereza Janíčková	Johnny – Jan Švábenský	Johnny – Jan Švábenský	Zuzana Nečasová	František Urban
Kronikář ZS	Petra Vašková	Petra Vašková	Barbora Klimentová	Petra Koláčková	Kateřina Mittnerová
Praporečník ZS	Čahoun – Ondřej Nečas	František Urban	Mirek Maloň	Šimon Andresek	Zuzana Urbanová
Předseda 1. oddílu	Onyš – Ondřej Chudáček	Onyš – Ondřej Chudáček	Veronika Leščinská	Makyša – Markéta Rokytová	Veronika Leščinská
Předseda 2. oddílu	Ondra Daněk	Marťa Tomášek	Anna Nešporová	Lenka Zemanová	Ondřej Hynšt
Předseda 3. oddílu	Vojta Spousta	Petra Koláčková	Petra Koláčková	Mirek Maloň	Anička Stratilová
Předseda 4. oddílu	Johnny – Jan Švábenský	Klíště – Jan Fencel	Zdeňek Brýdl	František Urban	Klíště – Jan Fencel
Předseda 5. oddílu	–	Jáchym Jelínek	Jáchym Jelínek	Kaplan – Adam Jelínek	Kaplan – Adam Jelínek

ZEESKOVÝ ROK 2008/09

V ZEMĚPISNÉ SPOLEČNOSTI

Školní rok 2008 byl zahájen již tradičním Výjezdem kolektivu vedoucích. Naše KV zamířilo do oblasti Chaloupek, kde celý víkend pečlivě a svědomitě připravovalo další rok Zeměpisné společnosti. V prostředí podzimu Zeměpisná společnost vyrazila na všemi dlouho očekávaný Podzimní pochod, který se konal v Proseči u Litomyšle. I na tomto pochodu se naše oddíly setkaly na poslední noc a před usínáním ještě zakusily dobrodružství a napětí v celozéeskové večerní hře. Zeměpisný školní rok byl pak za pár týdnů po Podzimáku ukončen Sněmem, a to ne ledajakým. V tomto školním roce slavila Zeměpisná společnost 55. výročí svého založení a proto byl také každý člen ZS odměněn památečním předmětem, jež každý pravý zéesak hojně využívá – lžičkou se svým jménem. Podzim byl u konce a pro Zéesku začala zima. Bílé období strávil každý oddíl na své výpravě a další společnou akcí bylo Zimní táboření. I v roce 2009 se Zéesáci třásli zimou v zasněžených tee-pee. Hrálo je ale mládí a odhodlání, proto si z akce odvezli jen samé dobré zážitky. Hned po Zimním táboření došlo k další tradiční akci, byť nově v netradičním termínu. Volné únorové dny tak zéesáci strávili na již 54. zimní expedici na Lysé Hoře. Celý týden lyžování a příjemných společných večerů ve dřevěné chatičce až na vrcholku světa poté vystřídal táhání a o slovo se přihlásilo jaro. Naši zéesáci si v počínajícím průběhu oteplování vyzkoušeli své uzlařské dovednosti v akci PTO – Dračí smyčka, kde se i některé z našich oddílů dostaly daleko blíže k vítězství v Zelené lize.

Opravdovou ochutnávkou tepla a vůní rostoucích květin si naši členové odnesli až z další velké tradiční akce – Jarního pochodu. Ten se konal v Oslavanech a jako každý rok i letos naši chlapci řádně prohnali naše děvčata a ohodnotili jsme naše schopnosti ve tvorbě mrskaček i vajíček. Poslední záchvěvy jara a počátky opravdu letních dnů však znamenal až Setonův závod pod hradem Veverí, na jehož realizaci měla Zeměpisná společnost i svůj podíl. Při této akci jsme si porovnali úroveň tábornických dovedností s dalšími oddíly v PTO. Předpovědi léta se v dalších měsících stala další z tradičních zéeskových akcí: Květnový pochod. Na ten Zeeska vyrazila tentokrát do kempu na Wilsonce a při prvním pobytu ve stanu v roce tak opět zažila mnoho zážitků s tím spjatých. Zéesáci po chladné zimě opět trávili noci v kopulkách, jehlanech a zubřících a nosili dříví na oheň. Další akcí pod hvězdnou oblohou pak byl Sraz PTO, kde jsme společně s dalšími oddíly zahráli nespočet bojovek a vyzkoušeli i mnoho dalších atrakcí. V předprázdninovém období se ještě nejstatečnější zéesáci společně s dalšími kamarády pokusili již tradičně překonat hranici padesátikilomet-

rového výletu. Většina z nich uspěla a tak byla jejich chodidla připravena na další a poslední akci Zeměpisné společnosti ve školním roce – Letní expedici do Meziboří, která se jako sedmapadesátá v řadě stala expedicí výjimečnou a nezapomenutelnou. Jako každý rok, byla i tato Letní expedice motivována velkou celoexpediční hrou, ve které se zéésáci vžili do rolí statečných mongolských válečníků dobývajících vrávorající Říši Římskou. Společně se oddíly vydaly i na pochody a prozkoumávaly tak okolí této krásné oblasti. Většinu dnů jsme strávili v suchu a pohodě, ale počasí tomu ne vždy přálo. Poslední dny expedice se nesly ve znamení deště a silných bouřek. I naše tábořiště nezůstalo od vlivů přírody ušetřeno a tak se po konaném dni bez vedoucích přihnala velká voda i k nám. Kolík, který informoval o stavu vody, tak během noci přestal být viditelný a celá noc tak byla poznamenána nočním přesunem dětí a jejich věcí ze zatopených stanů do sucha. V poslední fázi těchto dramatických událostí bylo rozhodnuto, že velká část dětí bude evakuována do vyvýšené oblasti tábořiště. Sluncem zalitá louka tak v ranních hodinách vypadala jako hladina rybníka a z kuchyně se dalo jedním krokem dosáhnout vody, která ještě před pár hodinami měla sílu malého potoka. Přestože se celá situace vryla do paměti všech účastníků, dokázala také, že celý kolektiv vedoucích byl schopen spolupracovat a plnit příkazy Vedení a vedoucího expedice i přes velký nedostatek spánku a značný stres. Expedice tak byla u konce o necelé dva dny dříve a velké vyhlášení hry se tak konalo až na poexpedičním shromáždění v Lužánkách. I tak si ale odnášíme z expedice jen dobré vzpomínky a doufáme, že příště bude počasí lepší.

Tak končí školní rok 2009 pro Zeměpisnou společnost, další ale začne co nevidět.

V 1. ODDÍLE ŽIVOTA V PŘÍRODĚ

Školní rok jsme zahájili pod vedením Ivky Špiříkové, spolu s instruktory Šudanem, Ájou a nově Tomem, který se přidal ze čtvrtého oddílu. Kromě schůzek jsme s činností začali na akci Za psem, pionýrské šifrovací hře po Brně. Sešli jsme se sice v menším počtu, ale postavili jsme dvě hlídky, které se neumístily na špatných místech. Spolu s celou Zéskou jsme se tradičně zúčastnili Podzimního pochodu do Toulcových maštalí a Zeměpisného sněmu v Lužánkách. S oddílem jsme podzim využili k „Pomikulášskému výletu“ v okolí Kunštátu s několika bojovkami, pouštěním draků, které jsme vyrobili na schůzce a závěrečnou návštěvou cukrárny. Vánoční výpravu jsme si užili v klubovně PS Vlci. Šudan nachystal večerní program o Vánočních zvycích, tak jsme si vyzkoušeli třeba lití olova, nebo házení pantofle a došlo i na dárky. Čas během dne jsme využili k výletu do Kohoutovic. Pár našich členů jelo také na Zimní expedici, na Lysou horu. Sice jsme zde byli za oddíl v malém počtu, ale vzhledem k průměrnému věku našeho oddílu

to byl pěkný výsledek. Z jarních akcí stojí za zmínku rozhodně Vlečka, neboli čištění Moravského krasu, kde jsme vyčistili několik kilometrů cesty v okolí Adamova, zahráli několik her a udělali výzkum staré hutě. Jarní pochod v okolí Silůvek nám dal spoustu příležitostí k pletení mrškaček, malování vajec, vyřezávání lodiček a píšťalek. Nevynechali jsme ani příležitost k chození s batohem a ušli jsme významných pár kilometrů každý den k jinému ubytování. Květnový pochod společně se ZS Morava moc překvapení nepřinesl, zato na Srazu PTO s námi jela Řepa, a i když skoro celý propršel, minimálně cesta na společné tábořiště stála za zapamatování. Na letní expedici v Meziboří nás ještě čekaly oddílové pochody, i když jsme se zúčastnili pouze na dva týdny.

VE 2. ODDÍLE OCHRANY PŘÍRODY

Rok jsme zahájili, kde jinde než na zářijové výpravě, která se konala ve Skryjích. Na akci nás nebylo moc, ale i tak jsme si ji velice užili. Spali jsme v chatě, kde jsme hráli různé hry, sundávali si večeri ze stromu a podnikli odtud výlet do blízkého okolí. Po této akci následoval výletek pro mladší a také výletek pro starší. Mladší byli, na výletku v okolí Brna, kdy při cestě hráli spousty her a starší jeli na lezeckou stěnu. Dále během roku jsme byli na sněmu ZS a také na Podzimním pochodě, kde jsme spali v mateřské školce, což bylo úplně super, protože jsme tam pořád hráli twister. Těsně před Vánocemi byla agentská vánoční výprava, kde jsme dopadli zloducha, zneškodnili bombu a poznali město Boskovice, kde se zimní výprava odehrávala. Během zimních prázdnin proběhla Zimní expedice, která se konala v Přimdě. Na Zimní jsme si pořádně zalyžovali a užili trochy sněhu, neboť ten rok ho moc nebylo, ale oslavili jsme spolu příchod Nového roku a odjížděli se skvělým zážitkem. Po zimních prázdninách jsme se zase sešli a čekala nás první schůzka po Vánocích. Byli jsme rádi, že se znovu vidíme, a poté jsme vyjeli, dokud byl sníh, na Zimní táboření, kde jsme viděli, jak se spí v tee-pee, i když je sníh. Zahráli jsme si spousty zimních her a v zimě nás ještě také čekala Ledová Praha, kde jsme poznali krásu našeho hlavního města. Po zimních radovánkách následovaly akce jako Jarní pochod, kde jsme se naučili znovu plést mrškačky a obarvili si vajíčka. Dále byl Výjezd gardy, na kterém jsme si udělali jedno velké natáčení a zkusili natočit akční film. První akcí, která byla pod stany, byl jako vždy Květnový pochod, který jsme letos měli společný se ZS Morava a konal se na Wilsonce. Když už bylo opravdu teplé počasí, vydali jsme se na speciální akci do zoo, abychom viděli všechna možná zvířátka. Poslední akce, která se konala před odjezdem na Letní expedici, byla společná voda pro celou Zéescu. Na vodu jsme jeli na Sázavu a byl to neuvěřitelný zážitek. Pořádně jsme si zapádlovali, vykoupani se a užili si srandu. Pak už nás čekala jen Letní expedice, která byla v Lipnici.

VE 3. ODDÍLE KULTURNÍ HISTORIE

Již je dlouholetou tradicí zahajovat školní rok oddílovou rozjezdovou výpravou. Na tu letošní jsme vyrazili do Čachnova. Dosyta jsme si tak užili spaní na třípatrových postelích, Dostihy a sázky nebo četnické stejnokroje. Po výletu k tišnovské rozhledně a šifrovací hře Za psem jsme se vydali na Podzimní pochod do Toulouvcových maštálí a Poličky. Před Vánoční výpravou, na které jsme letos zavítali k Javorníku, jsme jeli na výlet do vyškovského aquaparku.

Zimní akce byla bohužel opět bez sněhu. My jsme se vydali do Masarykovy čtvrti, kde jsme mimo jiné měli i tak možnost zkusit si zimní sporty – lyžování, bobování, a také jízdu na matračkách – na lyžařském svahu ve Wilsonově lese. Před Jarňákem jsme stihli hned 3 jednodenní výlety – Dračí smyčku, Výlet do Moravského krasu a Vlečku, následované zmíněným Jarním pochodem v Třebíči (oddílová část) a Ivančicích. Setonův závod pořádala letos Zéeska pod hradem Veveří (a v přilehlých lesích okolo Říšovy studánky). Následoval Květnový pochod na Wilsonce, který jsme měli společný se ZS Moravou. Celý rok završila expedice Lipnice, po které jsme se rozutekli na zbytek prázdnin a těšili se na začátek nového školního roku.

VE 4. ODDÍLE LESNÍ MOUDROSTI

Na začátku školního roku 2008/2009 jsme vyrazili na zářijovou výpravu na naše oblíbené místo – na Oslavku k loveckému srubu Umírajda a v září jsme ještě stihli výlet do Tišnova. Na Šifrovací hře PTO jsme se dobře umístili a na Podzimním pochodu jsme navštívili Toulouvcovy maštale poblíž Proseče. Na začátku prosince jsme se vydali dobýt Severní pól a na této výpravě do Přeskač spatřilo světlo světa poprvé originální a delikatesní Kivi-pao. Na Dračí smyčce jsme všem ukázali, jak umíme uzlovat a na Zimním táboření jsme si kromě sněhu dosyta užili aktivit jako: stahování králíka, vaření polévky v bachoru, lakros a bojovka.

ZEESKOVÝ ROK 2009/10

V ZEMĚPISNÉ SPOLEČNOSTI

První akcí tohoto školního roku, na které se sešla nejenom celá Zéeska, ale všechny oddíly PTO, byla jedna z tradičních soutěží Zelené ligy – Orientační běh, který se konal v lesích u Kohoutovic.

Na Podzimním pochodu jsme tento rok zažili mnoho zajímavého – vypravili jsme se totiž netradičně daleko od domova, a to k okolí hradu Karlštejn. Navštívili jsme lomy Malá Amerika, Velká Amerika a Mexiko, nahlédli jsme také do zdejších podzemních štol, kde se málem patnáct lidí zabilo, nebyt Kuby, který zabrzdil vozíček. V dalším dni jsme samozřejmě navštívili zmiňovaný Karlštejn, kde jsme mohli spatřit mimo jiné i korunovační klenoty. Kuba, Vojta a Matěj, medvědi z večerníčku, nás čekali v medvědáriu a krásný rozhled nás čekal na rozhledně. Předposlední den jsme navštívili Koněpruské a Tetínské jeskyně a večer jsme hráli divadlo.

Na Sněmu ZS jsme slavili narozeniny „pana Zéesky“, kterého představoval Aleš. Otevřel nám výstavu a tradičně proběhl kvíz. Pan Zéeska dostal spoustu dáreků a z jednoho hodně velkého pak vyskočila lepá dívka, kterou s grácií zahrál Honzík. Pan Zéeska však dostal infarkt z tohoto šoku a tak jsme soutěžili o to, kdo Zéesku převezme. Toto netradiční pojetí Sněmu se povedlo nejenom proto, že shodou okolností se od tohoto Sněmu stal novým vedoucím ZS Martin Hlavoň.

Zimní akce se tématicky vracela ke Sněmu – její dopolední část byla výzva nadace pana Antonína Zéesky, který výherce soutěže bohatě odměnil. Na odpoledne se k nám přidali i rodiče a společně jsme se výtvarně vyřádili v Paláci Akropolis na archeologické dílně.

Zimní expedice se odehrála o jarních prázdninách na romantickém místě, a to v chatě Radegast v Beskydech. Kromě pořádné lyžačky a řádění na bobech a snowboardech jsme se vydali na severní pól, kde jsme chytali sněžného muže. Večery jsme také trávil deskovými hrami či divadlem, jeden z večerů všichni tradičně zapářili na diskotéce!

Letos jsme se také vydali na Ledovou Prahu. Viděli jsme Pražský hrad, Chrám sv. Víta, divadlo Na fidlovačce, Petřínskou rozhlednu, zrcadlové bludiště, bobovou dráhu, muzeum voskových figurín, policejní muzeum a mnohé další. Byl to nabitý víkend plný nových nabytých zážitků!

Společná noc Jarního pochodu byla v Mikulově, a tak se oddílům naskytla možnost si projít třeba Pálavské vrchy nebo Lednicko-Valtický areál. Počasí všem přálo a poslední večer jsme si zahráli velkou hru s Rabínem Löwem a Golemem. Ze soutěže o nejlepší mrskačku a vajíčko se dochovala informace o tom, že Johnny vyhrál první místo se svým vajíčkem – bobrem.

Setonův závod se letos konal u Lesní školky u Jezírka nedaleko Soběšic.

Na Květnovém pochodu u obce Lísek jsme utíkali před vlkem a pomáhali Karkulce dokončit osmou třídu. Tento poněkud popršený víkend jsme si taktéž v sobotu večer zpřijemnilli táborákem s námořnickou hrou.

Sraz pionýrských tábornických oddílů (Sraz PTO) se tento rok konal u Vémyslic. Tradičně přišlo celý víkend, to nám nevadilo a užili jsme si velkou bojovku na vojáky a večerní táborák, kde jsme jako každý rok ukázali všem ostatním, jací jsme pěvci!

Na 58. letní expedici jsme se vydali do Japonska, do země samurajů! Samozřejmě ne doopravdy, tábor stál nedaleko Lipnice u Dačic. Každý samuraj byl vybaven mečem a stylovým oblečkem a jednotlivé samurajské rodiny si na začátku expedice zasadily rýžové políčko. Atmosféru dokreslovala čajovna, kde se v poledním klidu kromě popíjení výtečných čajů mohly hrát deskové hry, nebo jen tak odpočívat ve stínu. A kdo se chtěl vybouřit, mohl v tzv. „doju“ vyzvat svého kamaráda na cvičný souboj. A když bylo horko, osvěžili jsme se v nedalekém Pílském rybníku. Tato expedice byla opravdu povedená, i to počasí nám přálo a můžeme na ni vzpomínat v dobrém.

V 1. ODDÍLE ŽIVOTA V PŘÍRODĚ

Vedoucím oddílu se v tomto roce stal Šudan, i když Ivka s námi stále spolupracovala na schůzkách a výpravách, jako instruktor. Zahájili jsme rok rozjezdovým výletem s indiánskou tematikou a rovnou jsme s ním zahájili i celoroční hru Stoupání na horu. Přes rok jsme sbírali orlí pera za různé činy a podle nich se na horu posunovali výš a výš. Mnoho schůzek jsme si také díky Šudanovi zpestřili takzvanými „Celoschůzkami“. Byli jsme se podívat na exkurzi k hasičům, na medlánecké letiště, na stanici záchranné služby, nebo jsme si třeba šli zahrát minigolf. Podzimní pochod byl letos celý společný pro celou ZS, zato jsme jeli poněkud dál, až do České Kanady, do okolí Karlštejna. Předsedou oddílu tento rok se stal Ondřej Chudáček (Onyš). Vánoční výpravu jsme letos strávili v Doubravníku. Zdobili jsme stromeček pro zvířátka, vyráběli krmítka a poznávali stopy ve sněhu. V druhé půlce roku odjel Tom do Kanady a proto spolu s Šudanem a Ájou pomáhal v oddíle také Kačer. Zimní expedice se letos uskutečnila na vrcholku Radhoště. Mezi důležité akce PTO, díky kterým jsme se celkově umístili nejlépe ze Zésky patřil například podzimní Orientační běh nebo zimní Vybíjená PTO. Navštívili jsme také zimní Prahu na akci Ledová Praha. Jarním výletem do okolí Dolních Louček jsme přivítali teplejší počasí a nedali se zastrašit ani škaredým počasím na Jarním pochodu na Jižní Moravě. Na Setonově závodě jsme postavili pouze dvě hlídky, zato se Makyša, Eli a Verča umístily na šestém místě. Na Letní expedici v Lipnici jsme až na vedoucí byli opět pouze na dva týdny, tentokrát již ale naposledy.

VE 2. ODDÍLE OCHRANY PŘÍRODY

Tento rok jsme začali v hojném počtu a sešli jsme se po letních prázdninách naladěni na další zéesková dobrodružství. Mezi prvními akcemi v tomto roce byl Orientační běh v Kohoutovicích, kde jsme běhali po lese, bylo nás tam dost a všichni jsme si to naplno užili, ale jako vždy jsme se neumístili do 3. místa. Pak, když náš oddíl jel do Lužánek, všichni jsme si o tom ještě povídali. Další akce, která následovala, byl Podzimní pochod v okolí Berounky, kde jsme celou dobu hráli hru „Z Ameriky na Karlštejn“. Na této akci se nechodilo s batohy, což se všem určitě líbilo. Jako každý rok se konal Sněm ZS, kde se náš oddíl jako vždy nacpal jídlem, jak to šlo, ale nejlepší na tom bylo že Aleš, který dělal starého pána, dostal dárek. Ale z toho dárku vyskočil Honzík. Všichni jsme se nasmáli a byl to úžasný Sněm a bylo nás tam hodně. Na vánoční schůzce každý dostal dárek a nějaké to cukroví. Všichni byli z dárku tak nadšení, že jej hned rozbalili. Po vánočních prázdninách jsme se zase sešli a následovala Zimní akce, kde nebyly jenom děti, ale i rodiče. Rozdělili jsme se do dvou týmů a hráli jsme o „peníze“. Po obědě jsme šli malovat odlitky s egyptskými obrázky, které jsme si mohli vzít domů. Poté jsme se mohli dívat na animovanou pohádku. Po Zimní akci následovala Vybíjená PTO. Všichni jsme z ní měli spoustu modráků, ale dobré na ní bylo, že jsme porazili alespoň pár týmů. Přesto, že nás všechno druhý den bolelo, vybíjená byla skvělá. Když napadl sníh, tak jsme se vydali na Zimní expedici. Tam jsme jako vždy jezdili na snowboardu nebo na lyžích. Všichni jsme často padali, ale stále nás to bavilo. Svah jsme měli kousek od chaty. Poslední den byla diskotéka, na které jsme všichni tancovali. Když začaly růst vrby, tak jsme se všichni vydali na Jarní pochod, kde jsme si všichni nabarvili vajíčka a upletli mrškačky, i když jsme měli problém najít vrby. Pak byla soutěž o nejhezčí vajíčko a mrškačku. Byl čas, aby se sešlo celé PTO a porovnali svoje znalosti. Tak jsme se vydali na Setonův závod, kde jsme běželi lesem a plnili spoustu úkolů. Našemu oddílu se to celkem povedlo, tak se nám tato akce líbila. Na srazu PTO se hrála velká hra, ve které jsme byli rozděleni na dvě družstva. Už bylo teplo, tak bylo na čase jet někam do přírody. Na Letní expedici jsme si užili spaní pod stanem i koupání v rybníku, což jsme docenili zvláště v horkých dnech.

VE 3. ODDÍLE KULTURNÍ HISTORIE

Následující školní rok 2009/10 jsme tradičně započali zářijovou oddílovou výpravou, kde jsme stříleli ze vzduchovek a slaňovali. Následoval jednodenní výlet, při kterém jsme se podívali mimo jiné i do brněnského podzemí. Na Podzimní pochod jsme se vydali do okolí Tetína. Po „Podzimáku“ se jako každoročně konal sněm, kde jsme vyřešili různé administrativní záležitosti a při té příležitosti se dobře najedli a napili. Společně jsme oslavili blížící se Vánoce na Vánoční výpravě, kde jsme si pěkně pomalovali hrnečky. Po Novém roce jsme se vydali do hlavního města na akci „Ledová Praha“. Navštívili jsme několik muzeí. Naštěstí byl v lednu ještě sníh, takže jsme se jednou místo schůzky vydali na Kraví horu bobovat a protože to všechny bavilo, další schůzku jsme věnovali bruslení na ledové ploše za Lužánkami. Na Jarní pochod jsme se vydali do okolí Podivína. Zanedlouho po „Jarnáku“ jsme se vydali na „Květnák“, který jsme strávili pod stany. Poslední akcí před Letní expedicí byl Sraz PTO, na kterém jsme se setkali s ostatními pionýry. Po něm následovala již zmíněná Letní expedice, která dodala prázdninám tu správnou jiskru.

VE 4. ODDÍLE LESNÍ MOUDROSTI

Ve školním roce 2009/2010 se stal oddílovým vedoucím Kuba, který vystřídal Kocoura, a začali jsme jej rozjezdovou výpravou k Říkonínu, kde jsme stopovali Komanče a tábořili prý blízko pohřbených dělníků z továrny na letadla, ale byla to samozřejmě hloupost. Do konce školního roku jsme stihli ještě výpravu do Koryčan, kde jsme se mimo jiné projeli na koních! V lednu jsme se vypravili na výlet do okolí Brna. Navštívili jsme i aquapark ve Vyškově, kde se všem moc líbilo a na vyškovském nádraží jsme postavili sněhuláka. V březnu jsme se vypravili na Čahounovu chatu v Dlouhých Loučkách na pohodovou výpravu. Na Jarním pochodu jsem se vypravili projít si Lednicko-Valtický areál. Přes zámek Lednice, Minaret, Tři grácie, Nový dvůr, Rendezvous, Kolonádu a mnoho dalších krásných staveb jsme došli až do Mikulova, kde jsme se potkali s ostatními oddíly. Do konce roku se již další oddílové akce nekonaly.

V 5. ODDÍLE PUTOVÁNÍ ZA OBZOR

V tomto školním roce náš oddíl zahájil svou činnost – vznikl z posledního ročníku Zeměpisné školky, ze kterého přišla zhruba polovina dětí – další přišly v září po náboru. Věkový průměr se tak pohyboval kolem šesti až sedmi let, což dost jednoznačně

určovalo náplň činnosti, která se tak ze začátku blížila Zeměpisné školce. Ovšem pod vedením Honzy Cimra a Čahouna (Ondry Nečase) – a ze začátku s pomocí Miža a Madly – jsme začali pomalu mířit k tomu, abychom do konce roku mohli fungovat jako regulérní oddíl Zéesky.

V říjnu jsme zahájili prvním společným výletem do okolí Blanska, po kterém jsme už ale hned navázali dvoudenní výpravou do Doubravníka. Tam se také začala indiánská celoroční hra. Spali jsme v místní škole, ale i tak to byl pro některé děti zlomový zážitek, mnohdy první spaní bez rodičů, první vaření na ohni a podobně.

Zúčastnili jsme se Sněmu ZS i lednové Zimní akce, podzimní pochod jsme zatím vynechali – čtyři dny a čtyři noci by zatím byly příliš. V únoru se pak konala zimní oddílová výprava, která zahájila oddílovou tradici pro další roky: jelo se do Čtyř dvorů, první den nás čekal náročný výlet zasněženou krajinou a večer odměna v podobě Čahounova guláše. Tento model zimní výpravy se pak opakoval již každý další rok, jen se střídala místa.

Na Jarní a Květnový pochod jsme se zbytkem Zéesky už vyrazili, stejně jako na Sraz PTO – ten patřil k méně povedeným akcím, konal se v jakémsi kempu u betonového rybníka a pro děti tam nebylo moc možností, co dělat... Školní rok jsme pak zakončili povedenou třídení výpravou, na které jsme zužitkovali všechny zkušenosti a dovednosti prvního zéesáckého roku našeho oddílu i většiny jeho členů. Konala se v okolí Borače, vyrazili jsme z Lomnice u Tišnova. Zahráli jsme si lakros, udělali oddílový sněm, vyhlásili výsledky celoroční hry a tak dále.

ZEESKOVÝ ROK 2010/11

V ZEMĚPISNÉ SPOLEČNOSTI

Školní rok 2010/2011 zahájily oddíly Zeměpisné společnosti na tradiční šifrovací hře Za psem. Letos se hledal elixír mládí a mnohé naše hlídky se umístily na předních místech. Podzimní pochod se i v tomto roce konal o prodlouženém víkendu, díky čemuž mohly oddíly vyrazit už ve čtvrtek. Počasí nám přálo, byla sice zima, ale jinak jasno a slunečno. V sobotu odpoledne se oddíly sešly v Poličce, kde večer probíhala společná hra po Poličce. Neděli jsme pak strávili prohlídkou opevnění, muzeí, či vařením oběda.

Sněm byl na téma videostop. Na Podzimním pochodu si oddíly natočily zajímavá videa, která měla v půlce stříh. Na Sněmu pak ostatní vybírali z nabízených možností a tipovali, jak napínavé video dopadne. Kromě toho jednotlivé snímky hodnotila odborná porota a samozřejmě i diváci. Ti hodnotili prostřednictvím vyhazování určitého počtu fazolí do ešusů, které se následně zvážily. Snímek, jehož ešus obsahoval nejvíce fazolí, tzn. byl nejtěžší, zvítězil.

V prosinci v roce 2010 napadlo poměrně velké množství sněhu a tak oddíly trávily své schůzky bobováním, stavbou sněhuláků nebo třeba bruslením za Lužánkami. Oddílové vánoční výpravy tak byly po dlouhé době opět na sněhu. Na přelomu ledna a února se oddíly Ochrany přírody a Kulturní historie zúčastnily akce Ledová Praha, která byla v tomto roce skutečně ledová. Stejně jako v roce minulém jsme na Zimní expedici vyrazili na vrchol Beskyd na Radhošť. Zimní expedici vedl Tomáš Cimr a celoe expediční hra nesla téma zdolání druhé nejvyšší hory K2.

V březnu našťestí sněhy roztály a tak jsme se mohli zúčastnit akce Vlečka. Její organizace se chopil Honza Cimr a ve spolupráci se Správou CHKO Moravský kras připravil trasy, které je třeba vyčistit od odpadků. Akce se poctivě zúčastnily všechny oddíly Zeměpisné společnosti, některé formou jednodenního výletu, další formou tří denní oddílové výpravy a někteří dokonce z této akce udělali stmelovací akci pro rodiče s dětmi.

Na Jarním pochodu jsme chvílemi oblékli i trička s krátkým rukávem a to jsme vyrazili poznávat krásy Žďárských vrchů. V neděli se všechny oddíly sešly v Pohledci, kde navečer probíhala společná hra po okolí, a v pondělí probíhal tradiční mrskut. Po obědě jsme se přesunuli do nedalekého Nového Města na Moravě a odtud odjeli vlakem zpět do Brna.

Květnový pochod jsme strávili na tábořišti u Kořence, které patří Kmeni Vlků. Ti zde pořádají své letní tábory a tak jsme využili jejich zázemí. Díky tomu, že zde mají uskladněné velké množství tyčí na stavbu tee-pee jsme se rozhodli, že stany necháme v Brně a vezmeme s sebou všechny naše tee-pee a zubříky. V sobotu jsme se vrátili do dob husitství a tak se bojovalo, plenilo a vítězilo.

Koncem května jsme vyrazili na tradiční setkání oddílů PTO, které jsme v tomto roce zorganizovali. Sraz PTO se konal ve Výrovicích a nesl téma western. Vše se velmi povedlo, snad jen to počasí nebylo ideální, protože pátek a sobota prakticky celé prapršely. Následovaly oddílové výpravy a pak už 59. Letní expedice Milevo.

Ano, 1. července jsme konečně vyrazili na 59. Letní expedici do Mileva, nedaleko Plzně. Letní expedici vedl Drak a velmi se vydařila. Celoexpediční hra nesla téma antické Řecko. Na oddílových pochodech jsme využili neznámého prostředí, a tak jsme poznávali okolí tábora. Nedaleko našeho tábořiště měli svůj tábor i skauti, se kterými jsme zažili i několik domluvených nočních přepadů. Celou Letní expedici nás provázelo příjemné slunečné počasí a zajímavá celoexpediční hra, až nám bylo líto odjíždět domů.

V 1. ODDÍLE ŽIVOTA V PŘÍRODĚ

Novým vedoucím oddílu se pro tento rok stal Tom. Spolu s Ájou, a nově příchozím Johnem se tak ujali vedení oddílu za pomoci Šudana, který už pravidelně nechodil, ale zato pomohl s organizací některých akcí. První akcí se stala rozjezdová výprava na Kořenec, které přálo jak počasí, tak počet zúčastněných, a stala se základem tradice rozjezdových výprav na několik let dopředu. Podzim přinesl Podzimní pochod, na který jsme vyrazili společně se čtvrtým oddílem, a podzimní výlet, který celý zapadl sněhem, což nikdo nečekal. Zúčastnili jsme se také zéeskové akce Brněnské metro. Jarní a Květnový pochod jsme věnovali učením se tábornickým dovednostem a tvorbě výzkumů. Na závěrečné výpravě okolo Dalešic jsme si užili koupání i vedra. Na konci roku se s námi rozloučila Ája, která v Zéesce ukončila činnost.

VE 2. ODDÍLE OCHRANY PŘÍRODY

Rok jsme zahájili na říjnové výpravě, kde se nás sešel hojný počet a celý víkend nám velice přálo počasí. Na Říjnovou výpravu jsme se vydali do Lomnice u Tišnova. Celý víkend nás provázela hra, kdy bylo celé okolí zasaženo zákeřnou nemocí. Další akcí byl Sněm ZS, kde jsme slavili 57. výročí ZS. Na podzim jsme se vydali na Podzimní pochod, který byl v Budislavi, Poličce a Litomyšli.

Celý pochod se táhl v duchu létání. Na pochod jsme šli přes Toulouvcovy maštale až do Litomyšle, o které jsme si udělali výzkum a podívali se přes náměstí až na zámek. Na podzimní výlet jsme se rozhodli vyrazit do koutů za Brnem, a sice do okolí Tišnova. Celý výlet se nesl v duchu procvičení si tygrích schopností orientace v přírodě. Naším úkolem bylo vymotat se ze zdejších lesů a přitom výrazně nezabloudit. Vánoční výprava nás zavedla na sněhy pokrytou Vysočinu. Večer se hrála, jako každým rokem, desková hra vymyšlená naším vedoucím, tentokrát na téma kamiony. Další den jsme se vydali na krátký výlet zasněženou krajinou, kde jsme se mohli vyřádit a postavit si iglú. Po Vánocích jsme se vydali na Ledovou Prahu podívat se na všechny obdivuhodné památky a poznat více naše hlavní město v zimě. Následovala akce PTO, a to taneční podložky, kde se tancovalo vždy po čtveřicích ve skupinách od nejmenších špuntů až po vedoucí. Konkurence byla opravdu silná a náš oddíl si vedl průměrně stejně jako zbytek ZS. Poté byly už jarní prázdniny, a proto jsme se vydali na Zimní expedici, tentokrát na Radhošť. Byla spousta sněhu, takže nebránilo nic tomu, abychom se pořádně vyřádili na lyžích a také se pořádně zkoulovali. Abychom přírodu udělali ještě hezčí, než je, a nějakou zachovali, vydali jsme se na Vlečku. Po cestě jsme našli spoustu sáčků a flašek, ale i například rádio, různé druhy oblečení a nechybělo ani kolo. Přijela se na nás podívat i Česká televize. Vlečka se nám vydařila a Moravský kras byl zase o nějaké ty odpadky chudší. Na jarním výletku jsme vyrazili z Ořešína a pokračovali směrem Babí lom. Po cestě jsme hledali různé kytky a rozpoznávali, co jsou zač. Když jsme se konečně vydrápali na rozhlednu, naskytl se nám úchvatný pohled do krajiny kolem a mohli jsme se vydat dále a pokračovat v poznávání rostlin. Bez tradiční akce, jako je Jarní pochod, jsme se neobešli ani tentokrát. Nejen, že jsme barvili vajíčka a pletli mrskačky, také jsme navštívili muzeum v Novém Městě, kde byla i společná noc pro všechny oddíly. Letošní květnový pochod jsme spali v tee-pee a celým pochodem nás provázeli husiti v podobě několika turnajů mezi konkurenčními husitskými tábory. Jako každým rokem, i tentokrát jsme vyjeli na Sraz PTO setkat se s jinými pionýrskými oddíly. Jelikož stále urputně přselo, byl trochu předělán program a bylo více oddílového programu, ale to ničemu nevadilo. Poslední akcí před Letní expedicí byla Kondička, kdy od začátku na akci panovala pohodová atmosféra a na oddílovém sněmu jsme se všichni shodli na tom, že posezení u ohně s kamarády z oddílu je zkrátka k nezaplacení. Na kondičce jsme zavítali do pivovaru a projeli se na parníku. Celou akcí nás provázeli hrdinové knížky Postřižiny. S Maryškou, Francinem, strýcem Pepinem a dalšími jsme odhalovali recepturu vaření piva. Všem se podařilo při hrách dobyt potřebné suroviny a odvézt si jedno „vlastnoručně uvažené“ skoro pivo domů.

VE 3. ODDÍLE KULTURNÍ HISTORIE

Školní rok 2010/2011 jsme nastartovali oddílovou výpravou do Heraltic. Tam jsme si hezky zavzpomínali na staré dobré časy pomocí fotek z minulých let, zkoušeli jsme střilet ze vzduchovek, dokonce jsme jeden večer proseděli v sauně. Na výletě jsme snad celý oddíl i když postupně vylezli na jeden velký rozvětvený strom. Podzimní pochod, který se konal v Borové u Poličky, byl velmi zábavná akce, především kvůli veliké hromadě sena na poli do které jsme skákali až do aleluja. Sněm si náš oddíl trochu protáhl, jelikož starší se den předtím vydali na bowling potom do nahrávacího studia, kde jsme zpívali „Po cestách vlasti“. Druhý den probíhal Sněm jak ho každý známe, zvolila se nová Rada, všichni si naplnili pupky a hráli jsme super hry. Základnu v Čachnově jsme nemohli vypustit úplně, vydali jsme se tam, tentokrát ale na Vánoční výpravu. Sněhu jsme měli opravdu hodně, tak jsme neváhali a bobovali, soutěžili, kdo rychleji utáhne na bobech kamaráda, a samozřejmě jsme zpívali koledy. Na Jarním pochodu jsme objevili novou hru Sardele, která se stala v oddíle velmi oblíbenou. Na závěr Jarního pochodu jsme se pokusili postavit živou pyramidu z lidí, i když se nám to nedařilo, za pokus to stálo. Na Sraz PTO jsme se všichni těšili, protože ho snad poprvé pořádala Zéeska. Konal se v kempu Výr nedaleko Znojma. Sraz byl ve znamení kovbojů, i když nám celý propršel a přestalo jen na společný nástup. Podařilo se nám pochyťat hledané bandity, zatancovat si pravé country tance, hodit podkovou, a různé jiné aktivity. Tento rok jsme nemohli zapomenout na Ledovou Prahu, tradičně jsme se zašli podívat na Orloj, Karlův most, novinka bylo muzeum mořského světa, kde jsme viděli rybičku Nema – Klauna Očkatého dokonce i malé žraloky. Nalákalo nás muzeum policie, kde jsme řešili jeden případ, udělali si vlastní otisky rukou a mohli jsme si zkusit policejní uniformu.

VE 4. ODDÍLE LESNÍ MOUDROSTI

Školní rok 2010/2011 započal Zářijovou výpravou do Třebíče. Klíště si pro nás v říjnu nachystal výletek, na kterém jsme navštívili Lanové centrum a pochodili si okolí Soběšic, a Zdenda nachystal příjemný výlet do lomu na Hádech. Tradiční Mikulášskou výpravu jsme letos uskutečnili v městysu Lomnice u Tišnova. Sobotu jsme strávili pěkně venku na celodenním výletě i s vařením na ohni – rozpustili jsme sníh a hned jsme měli vodu. Koncem ledna jsme dobyli Nový hrad nedaleko Adamova na jednodenním výletku a zjara na Vlečce jsme nasbírali 7 pytlů odpadků v Mariánském údolí. Od hospody k hospodě přes vyhlídku, Devět skal či Buchtův kopec jsme putovali na společnou noc Jarního pochodu v Pohledci.

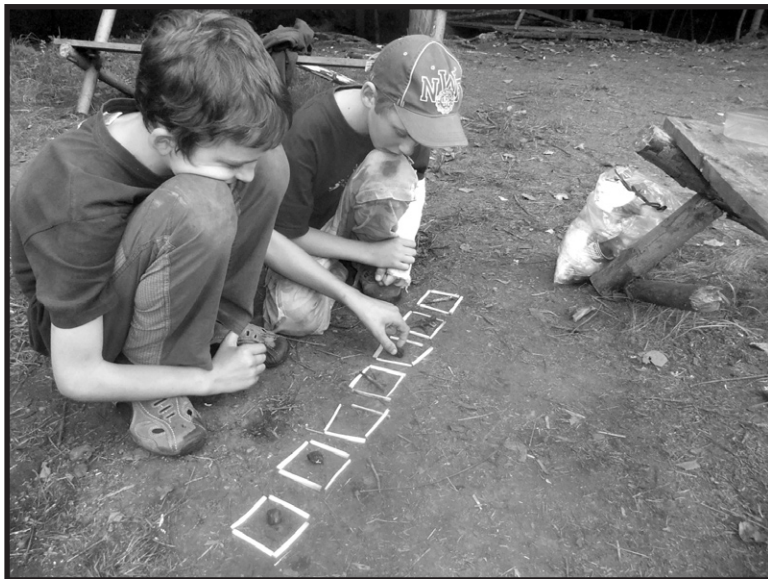
V 5. ODDÍLE PUTOVÁNÍ ZA OBZOR

Rozjezdová výprava nového roku byla sice bídná účastí, zato intenzivní co se zážitků týče. V pěti lidech (dva vedoucí a tři děti) jsme obešli hned několik zřícenin hradů, na Zubštejně jsme i přenocovali a užili si výpravu jak se patří. Začátkem roku se pak konal první výlet společný i s těmi, kteří přišli do oddílu nově – tentokrát už nás bylo spousta, podívali jsme se do okolí Vranova – už se pomalu začalo stávat tradicí, že byl první výlet hlavně herní.

Na podzim jsme ještě stihli Podzimní pochod, na který jsme po loňském vynechání vyrazili v hojném počtu, výlet s pouštěním draků, na kterém jsme i s draky zapadli sněhem a Sněm ZS. Předvánoční výprava se z organizačních důvodů (nízká účast) přesunula na únor, kdy se již uskutečnila s úspěchem. Mezitím jsme se ovšem s celou Zéskou prozkoumali brněnské metro (v rámci Zimní akce), tentýž den se konala také akce pro rodiče Casino Royale, kterou ovšem z našeho oddílu navštívili jen rodiče vedoucích :-)

Časně na jaře jsme pak vyrazili na výlet s cílem v Kuřimském aquaparku, který se vydařil, hned další výlet mířil na brněnský Masarykův okruh, který jsme sice nenašli (protože směrem, kterým měl být, hořel les, tak jsme se mu raději vyhnuli), zato nás celou cestu provázela hra na toto téma. Letos jsme se také zúčastnili Setonova závodu, kde jsme změřili síly s ostatními oddíly PTO – ve svých kategoriích docela úspěšně. Nevynechali jsme ani akce Zésky, Jarní a Květnový pochod.

Na závěr roku se konaly hned dvě oddílové výpravy – ta první do okolí Boskovic, dvoudenní, druhá na východ od Brna, do okolí Říček – na celý víkend. Na těchto výpravách jsme kromě obvyklých aktivit začali poprvé dělat výzkumy – jak památek, které jsme navštívili (Boskovický hrad, středověká zaniklá vesnice), tak přírodních lokalit.

ZEESKOVÝ ROK 2011/12

V ZEMĚPISNÉ SPOLEČNOSTI

Letošní školní rok začal poněkud netradičně, akcí pro rodiče s dětmi. Hned v září jsme v počtu více než stovky lidí vyrazili do Lanového centra na Lesné, kde jsme strávili celý den překonáváním lanových překážek a posléze grilováním.

Také Podzimní pochod se konal ve velkém stylu – vyrazili jsme na pět dní do Adršpašských skal, kde jsme se ubytovali ve škole ve Stárkově, kde se svého času konala pochodová Letní expedice. Kromě skalních měst (Adršpach, Teplické skály) jsme navštívili také pevnost Dobrošov, součást někdejšího pohraničního opevnění.

Kromě tradičního Sněmu jsme také zvládli nově vymalovat a částečně zrestaurovat naši lužáneckou klubovnu.

Zimní akce ZS se konala v lednu, jejím tématem byla Tolkienovská Středozemě a velká bitva o Jižní pláň. Kromě oddílových výletů nás tak čekala veliká bojovka v pozoruhodném terénu mezi Soběšicemi a Lesnou.

Zimní expedice ve Vysokém nad Jizerou naplnila vše, co se od ZEX očekává – lyžování, spousta sněhu na krknošských svazích i expediční hra Yukon Quest – podle světoznámého závodu psích spřežení. Nechyběl ani jeden odpočinkový den strávený v aquaparku.

Společnou část Jarního pochodu jsme strávili v Pelhřimově. Večerní hru po městě připravila Rada ZS, konalo se tradiční mrskání v podnělí ráno, značnou část pochodu ale oddíly strávily samostatně. Na Květnáku jsme si poradili i s nepřízní počasí a strávili pěkný víkend pod hradem Aueršperk, zakončený kolektivním naháněním ujíždějícího vlaku.

Také nelze nezmínit naši účast na akcích PTO, všech tradičních, tedy na Orientačním běhu, Dračí smyčce, Setonově závodu i Srazu PTO. KV a starší členové si také koncem roku zahráli paintball a prověřili své síly na Padesátce. Rada měla svůj výjezd na budoucí tábořiště LEX v Chotčínách, kde strávila víkend hrami i rokováním nad programem Dne bez vedoucích.

Poslední akcí ve školním roce pak byla Zéesková Voda. Zúčastnilo se přes padesát zéesáků a sjížděla se řeka Morava. Fyzicky to byla poněkud náročná akce, protože trasy nebyly vůbec krátké, ale krásné počasí všechno vynahradilo.

Letní expedice se konala v pořadí už šedesátá. Tábořiště v Chotčínách u Tábora bylo po dlouhé době „zelenou loukou“, na kterou jsme si museli všechno potřebné dovézt a postavit – a na konci expedice zase zbourat. Ovšem místo to bylo krásné, schované

v cípu louky zabíhající do lesa, který nás schoval před civilizací. Nedaleko byl i rybník na koupání. Vzhledem k umístění tábořiště bylo téma hry jasné – Husité. Ale o tom víc v článku o hře. Na pochodech jsme každopádně navštívili i město Tábor.

Apendixem celého roku pak byl již tradiční příměstský tábor v Lužánkách.

V 1. ODDÍLE ŽIVOTA V PŘÍRODĚ

Nový rok přivedl do oddílu další posilu – instruktorku Julču. Zahájili jsme tradičně Rozjezdovou výpravou na Kořenec, spolu s Řepou a Lišinou, kteří nás naučili péct banány. Mimo jiné došlo také na stopování, odlévání stop a jiné hry. Podzimního pochodu jsme se

zúčastnili v hojném počtu – letos opět společně s celou Zéskou do Adršpašských skal. Předsedou našeho oddílu se stala Makyša – Markéta Rokytová. Oddílová garda (starší děti z oddílu) na podzim zorganizovala svůj první výlet okolo Lelekovic. Na Vánoční výpravě jsme také už tradičně motivovali program vánočními zvyky a využili nádherné mrazivé počasí k výletům do okolí Lubné. Jednou z velmi povedených akcí se stala Jarní výprava, na které jsme nečekaně zažili úplné léto ideální ke skokům do sena a hrám v lese. Gardisté se také v létě zúčastnili soutěže Expedice Karakoram v Lanovém centru a umístili se na krásném pátém místě. Podobně pěkná umístění nás čekala i ne Setonově závodě. Na Letní expedici do Chotčín jsme jeli na dva pochody po místním okolí a využili je k tvorbě výzkumů, nebo například výrobě Setonova hrnce a učení se jiným dovednostem.

VE 2. ODDÍLE OCHRANY PŘÍRODY

První akcí v tomto roce byla zářijová výprava. Jeli jsme do Blanska. První večer jsme zjišťovali, kam duch tety Agáty ukryl poklad. V sobotu jsme prozkoumali nedaleko se nacházející jeskyně. Dále byl Orientační běh, který se konal v Žebětíně. Mladší a nejmladší běželi po fáborcích, ostatní si museli poradit s mapou. Nikdo neměl velké problémy. Na Podzimním pochodu, na kterém jsme byli celou dobu všichni společně s celou Zéskou, neboť jsme jeli až do vzdálených Adršpachů, nás čekalo spoustu programu. Večer se udála Johnyho hra. Ve čtvrtek jsme chtěli jet do Adršpachu, šli jsme na nádraží a zjistili, že vlak tudy nejede. V pátek jsme šli k bunkrům z 2. světové války. Večer byla kvízová soutěž. V sobotu jsme se vydali do Adršpašských skal. Večer nás čekala hra na téma celebrity. V neděli jsme se sbalili a jeli domů. Jedna z nejvíce slavnostních chvil celého roku byl Sněm ZS. Po zahájení na nás čekal program, který prověřil naši týmovou spolupráci. Úkolem bylo přemístit láhev na konec řady za pomoci kolen. Na vánoční výpravě jsme museli získat vzkaz hlídaný skřety. Zjistili jsme, že tento vzkaz byl od mlynáře. Měl problém s mlýnem a vyslal nás pro vítr. Kde je vítr, věděl jiný mlynář, tomu chyběla voda. V sobotu jsme se vydali pro vítr. Druhému mlynáři jsme dali vodu, on nám řekl, že vítr nachytáme v jeskyni. V neděli jsme odevzdali vítr mlynáři a vydali jsme se zpátky domů. Mezi poslední akce v zimě patřil výlet za skřetí výpravou. Slyšte baladu o našich nebojácných hrdinech Baralas, Isenlac, Aludwin a Lucioně a jejich výpravě: Bylo chladné ráno, Gandalf po boku svých přátel přicházel na místo, kde se měl setkat s ostatními členy družiny. Tato výprava měla jasný cíl – zlikvidovat skřetí bandu. První akce po Vánocích byla zimní akce, kde jsme vyráběli meče a poté se odebrali kousek za Brno, kde se uskutečnila velká celozéská bojovka. 57. zimní expedice byla ve Vysokém nad Jizerou. Nechybělo lyžování, koupání v bazénu, výlet a hlavně celoexpediční hra „Yukon quest“. Akce, která následovala, byla Dračí smyčka, a ta byla za body

do Zelené ligy - čím víc uzlů uvážete, tím víc bodů získáte. Dále byla oddílová výprava, kde jsme jeli vlakem do Kralic. Potom jsme pokračovali do Březníku. Druhý den jsme šli na zříceniny. Na jarním pochodu se jelo do okolí Jihlavy. Na Jarňáku byl už skoro konec naší celoroční hry na Pána prstenů. Květnový pochod tento rok byl v Bystřici nad Pernštejnem. Už při odjezdu na něj jsme se těšili, jak bude v sobotu velký táborák. Na Srazu PTO jsme byli v kempu Wilsonka. Tam jsme se utkali jako dvě pirátské rodiny proti sobě a navštívili jsme také spousty dílniček, za které jsme dostávali bonbony za splnění. Na Letní expedici jsme byli v Chotčínách v jižních Čechách.

VE 3. ODDÍLE KULTURNÍ HISTORIE

Rok 2011/2012 jsme zahájili rozjezdovou výpravou do Blanska. Ubytování jsme byli na skautské základně u koupaliště Pálava. Byl to velice pěkně vybavený srub, a proto jsme si oddílovou výpravu náramně užili. Navštívili jsme velice dobře známé Punkevní jeskyně a dokonce jsme se projeli i na lodičkách. Také jsme vyjeli lanovkou na horní můstek, odkud byl pěkný výhled do krajiny. Tento rok jsme se rozhodli zapojit do soutěže Malá energetická akademie. Plní se 5 úkolů, které vypracovávaly děti s trochou pomoci od vedoucích. Během roku jsme tedy chodili na vyhlášení každého kola, které jsme spojili v malý výletek. Umístili jsme se na 1. místě a vyhráli hlavní cenu. Druhá akce byl Výlet na kolech. Akce se konala za slunečného dne a vydali jsme se na jih od Brna, přes Židlochovice do Vojkovic. Mladší ujeli zhruba 55 km, a kdo chtěl a měl sílu, mohl i víc. Byl to dobře naplánovaný a pohodový výlet. Další byl Orientační běh, soutěž mezi oddíly PTO, která se nekoná každý rok, a proto ani my jsme na ní nemohli chybět. Jelikož jsme přípravě nevěnovali mnoho času, umístili jsme se dobře, ale ne nejlépe. Nicméně všichni účastníci si to určitě užili. Po Orientačním běhu následoval Podzimní pochod, na který jsme se vydali do Stárkova. Ano, do toho Stárkova, kde se konala 51. letní expedice. Tento rok jsme strávili celý pochod společně, tzn. všechny oddíly dohromady. Program byl nabitý, poněvadž jsme navštívili Ostaš, Kočičí hrad, bunkry: Zelený, Můstek, Březinka a Jeřáb. Nejvíce jsme se ovšem těšili na Adršpachy, zajímavé a turisty lákající skalní město. Jsou zde dva okruhy a nakonec jsme se svezli na lodce, na které nám byl přednesen velice zajímavý výklad. Jako každý rok se v listopadu uskutečnil Sněm ZS, na kterém nesmějí chybět hry a občerstvení. Samozřejmě nejdůležitější část programu je volení Rady ZS a odhlasování plánu činnosti na další rok. Nakonec jsme se rozdělili do šesti skupinek, dostali velký papír a společnými silami nakreslili, co se nám v uplynulém roce nejvíce líbilo. Mohli jsme také nakreslit, co bychom chtěli dělat v roce nastávajícím. Po sněmu se uskutečnila Vánoční výprava - poslední akce v roce 2011. Vyrazili jsme do nedalekých Lelekovic. Spali jsme opět

na skautské základně. I přes to, že zde nebyl sníh, jsme si užili spoustu zábavy. Pekli jsme vánočky, vypalovali do dřevků, zpívali koledy. Také jsme šli na výlet přes Babí lom. Na začátku roku následujícího proběhla Zimní akce. Dopoledne si vytvořil každý oddíl program podle svého. My jsme šli bruslit za Lužánky. Bylo to prima. Odpoledne jsme se sešli a zahráli bojovku. Přišel Gandalf, který nás rozdělil do čtyř nepřátelených rodů. Úkolem bylo získat co nejvíce zlata. Při plnění tohoto úkolu nás ale ohrožovali zlí skřeti, které se nám dařilo porážet a oddalovat od našich vesnic. Dračí smyčka, soutěž v uzlování a další akce PTO, se konala v Modřicích, v tamní základní škole. Dali jsme se statečně do uzlování a asi po hodině jsme měli hotovo a mohli jsme se vydat na malý výletek k Olympii, kde jsme si zablblí na prolézačkách na dětském hřišti. Další akce byla Akce ZET (zoo, vyhlášení akademie a technické muzeum). Akce byla na dva dny a přesпали jsme na Buňkách, v klubovně Viků. Následoval Jarní pochod. Společná noc (sobota) byla v Pelhřimově, a tak jsme se v pátek vydali do Cejlí. Tam jsme pobýli dva dny, šli na výlet, upletli mrskačky a nabarvili vajíčka. Když jsme šli v sobotu na vlak, který nás odvezl do Pelhřimova, zastihla nás sněhová smršť, což jsme opravdu na Jarním pochodu nečekali. Společný večerní program si potom pro nás připravila Rada. Skupinky se snažily ukořistit zlaté vejce. Na jaře nás čekal Setonův závod v Mariánském údolí. Akce se bohužel účastnily jen dvě děti, a tak si aspoň prošly trasu a plnily úkoly nesoutěžně. Po Setonově závodu jsme vyrazili na Květnový pochod s tábořištěm nedaleko Bystřice nad Pernštejnem. Po Letní expedici to byla první akce pod stanem. Následoval Sraz PTO, který se konal v nám již známém kempu Wilsonka. Tématika byla na námořníky a piráty. Jako poslední akce před táborem byla voda, na kterou se všechny oddíly vydaly zdolat řeku Moravu. Voda ZS se nekoná každý rok, a proto si tuto akci nenechal nikdo ujít.

VE 4. ODDÍLE LESNÍ MOUDROSTI

Ve školním roce 2011/2012 se stal novým oddílovým vedoucím Kivi a hned zkraje jsme vyrazili na Rozjezdovou výpravu na naši oblíbenou Oslavku ke srubu Umírajda. kde jsme se koupali v řece, stříleli ze vzduchovky a plnili tajnou misi. Na schůzkách jsme letos vyrazili na cestu kolem světa, každá schůzka byla motivována jinou navštívenou zemí a v oddílovém bodování se pomocí jízdenek pohybovalo po mapě světa. V říjnu jsme vyrazili na výlet do staré dobré Anglie okolo Babího lomu, kde jsme si zahráli hututu se ZS Morava, kterou jsme náhodou potkali, pokoukali se do širé dále z rozhledny a zahráli si nové hry. Program na Podzimáku byl celozéeeskový, takže o tom se nebudu rozepisovat (čtenář ho najde ve shrnutí tohoto školního roku). Začátek zimy byl nabýt: Vydali jsme se na výlet do Moravského krasu, kde jsme navštívili jeskyně Pekárna a Netopýrka. Poté se konala Mikulášská

výprava do Nové vsi a ještě v prosinci se uskutečnil výlet do obory Jundrov, kde jsme potěšili svou návštěvou místní čuníky a výlet zakončili návštěvou kohoutovického aquaparku. Koncem ledna jsme se vydali hledat ztraceného Kukyho, v únoru jsme se nijak slavně neumístili na Dračí smyčce a v březnu jsme se vydali na výpravu do Doubravníka, kde jsme vyráběli lék na koktavou nemoc a uspořádali šílenou olympiádu. Tento opravdu nabitý rok jsme pokračovali výletem za sluníčkem do okolí Kuřimi a Lipůvky. Jarní pochod byl ve znamení „klepání kosy“ – nejenom že mrzlo až praštilo, ale dokonce na velikonoční pondělí přišla sněhová vánice! Poslední oddílovou akcí byl výlet do údolí Bobravy.

V 5. ODDÍLE PUTOVÁNÍ ZA OBZOR

Školní rok tentokrát začal netradičně, akcí pro rodiče i děti v Lanovém centru. První oddílový výlet do Dolních Louček se uskutečnil za ne zcela příznivého počasí, ale přesto se vyvedl a užili jsme si na něm mimo jiné spoustu her. Skončili jsme na železniční zastávce nedaleko známého viaduktu, po cestě v deště rozmáčeném lese jsme mimo jiné viděli mloka a vůbec byl výlet bohatý na přírodní úkazy, které nejsou k vidění běžně. Řady vedoucích posílila Klárka Přikrylová, takže i holky v oddíle měly někoho z vedoucích pro sebe.

Podzimní pochod v Adršpachu zažily z našeho oddílu jen čtyři děti. V rámci pochodu jsme měli i oddílový výlet, při kterém jsme prošli Teplické skalní město, na podzim mimořádně krásné. S příchodem zimy jsme se pustili do výroby krmítek pro ptáky, která jsme potom až do března udržovali v lužáneckém parku. V únoru se opět konala tradiční Zimní výprava, po dvou letech jsme se zase vrátili do Čtyř Dvorů, tentokrát už se staršími a zdatnějšími dětmi, takže jsme si sobotní výlet mohli udělat opravdu cestou necestou přes sněhové pláně, jako polární výpravu za Yettim.

Jarní výlet končil pro veliký úspěch v Kuřimském aquaparku, zvolili jsme ale jinou trasu, z Jinačovic, počasí nám přálo na polovinu března až mimořádně. Jarní pochod jsme absolvovali společně se čtvrtým oddílem, stejně jako potom na Setonově závodu, se nás ale mnoho nesešlo. Vynahradili jsme si to na třech stanových akcích na konci roku – nejprve Květnový pochod a poté dvě oddílové výpravy, do okolí Střílek a do Ždánického lesa. Obě výpravy skončily vydařeně, v hojném počtu a se spoustou zážitků.

Na Střílecké výpravě jsme navíc udělali intenzivní trénink tábornických dovedností v praxi – od stavby stanu a rozdělávání ohně až po vaření oběda, šestice zkušených Zéeskáků si se vším poradila, podle mapy došla samostatně na vlak a hlady neumřela :-)

ZEESKOVÝ ROK 2012/13

V ZEMĚPISNÉ SPOLEČNOSTI

Uplynulý rok byl, stejně jako roky předešlé, naplněn řadou tradičních i nových akcí. Některé byly nové úplně a některé se ukázaly pouze v nové podobě.

První akce, které se většina oddílů zúčastnila, nebyla akcí pouze zéeskovou. Jednalo se o víkend Zlaté fazole u Náměště nad Oslavou. Sjelo se asi 350 lidí z různých pionýrských oddílů, kteří spolu strávili víkend nabitý dílničkami a programy. Některé z nich byly opravdu zajímavé a my si mohli vyzkoušet aktivity, které běžně v oddíle neděláme.

Druhá akce loňského roku byla pouze jednodenní. Za psem – šifrovací hra PTO. V okolí Lelekovic a Babího lomu měly naše hlídky za úkol vyluštit nemalou řadu lehkých i těžších šifer. Z každé se dozvěděli, kam mají pokračovat, a tak dokončily okruh a úspěšně se vrátily. Přesto, že jsme se nějak závratně neumístili, jsme si akci užili a třeba se i naučili něco nového.

Jako další, už ryze zéeskovou akcí, byl Podzimní pochod. Oddíly se tradičně potkaly až odpoledne třetího dne, ve zrušeném gymnáziu v Letovicích. Večerní hra nás přenesla do ústavu pro duševně choré. Měli jsme za úkol odchytit pacienty pobíhající po léčebně, což se ukázalo jako nesnadný úkol. Další den jsme byli na prohlídce historické lékárny a krypty, kde nás dokonce provedl řádový bratr.

Sněm se tradičně odehrál v sále v Lužánkách. Protože začínal až ve dvě hodiny, využily některé oddíly volné dopoledne ještě k nějakému svému programu, výletku, či koupání. Zatímco cestovatelé a ostatní s vyšší hodnotí volili členy Rady, byl pro mladší členy připraven jiný, herní program. Po oficiální části bylo připraveno občerstvení ve formě toastů, s náplní dle vlastního výběru. Bylo to příjemně strávené odpolední posezení s přáteli.

Jako poslední podzimní akcí se ukázal být výlet s rodiči. Celodenní výlet plný her a zážitků byl zakončen táborákem a opékáním špekáčků.

Zimní akce ZS se odehrála ve znamení recyklace. Pod velením vrchního popeláře Edy jsme po speciálních recyklobandách rozřídili popelnice, plnili řadu úkolů, zjišťovali od kolemjdoucích, zda třídí odpad, popřípadě který, a na závěr dne jsme šli na

prohlídku brněnské spalovny, kde nám paní vysvětlila, jak vše probíhá a prošla s námi celou budovu a ukázala vše, od obrovských pecí, až po počítačovou místnost, odkud se celý proces řídí.

Další akcí do Zelené ligy byla vybíjená. Nastupovaly proti sobě čtyř- nebo pětičlenné týmy a hrálo se s pěti míči. Už k tak dost velkému zmatku na hřišti přispíval navíc řev fanoušků, rozestavených okolo hřiště. Bylo by ale nespravedlivé tvrdit, že se všechny oddíly umístily až v druhé části výsledkové listiny právě pro tuto atmosféru. Pro příště to chce asi víc trénovat.

Jarní pochod je tradiční akce o velikonočních prázdninách. Snad se ale nestane tradicí, aby nám pokaždé sněžilo. Když jsme se po oddílové části pochodu měli potkat se zbytkem Zéesky, museli jsme se brodit závějemí sněhu. Nicméně se ale všem podařilo, i pod tou sněhovou pokrývkou, vyhrabat nějaké to proutí, takže když jsme se sešli v sokolovně ve Valašském Meziříčí, byli všichni na následující den-velikonoční pondělí- připraveni. Než však nastalo mrskání, bodování nejpovedenějších pomlázek a vajíček a odjezd domů, připravila pro nás Rada večerní hru, na jejímž závěru byl každý odměněn omeletou.

Na Setonově závodě jsme měli poměrně malou účast. Žádný z oddílů nepostavil více než dvě hlídky a pokud ano, byli členové z různých oddílů, takže se jejich výsledky nemohly počítat do Zelené ligy. Nicméně i přes malý počet závodníků jsme ukázali, co Zéeska dokáže a obsadili jsme první místa hned ve dvou kategoriích. Takže velké umí!

Na Květnovém pochodu nám počasí moc nepřálo, takže jsme deštivé chvíle strávili hraním her v zubřících. Ale v okamžiku, kdy přestalo pršet, nás čekala velká bojovka, ve které jsme kradli dinosaurí vejce přímo z jejich hnízd, prodávali je a hlavně jsme se nesměli nechat sežrat. Pro špatné počasí taky nebyl večer táborák, ale jen oheň se zpíváním a vyhlášením nových hodnot.

Letitá tradice pokračovala, na Srazu PTO opět přišlo. Nicméně my, kteří jsme se v tógách důstojně procházeli po antickém Římě, jsme na ten drobný déšť příliš nedbali. Sobotní dopoledne nás čekaly dílničky, které si připravily jednotlivé oddíly. Za Zéesku jsme měli malování na kamínky. Odpoledne se odehrála ohromná bojovka o nadvládu nad světem. Takže program i celá akce byly opravdu kvalitní.

Byl to věru nabitý rok. Ostatně jako každý. A jako takový by nemohl být završen jinak, než Letní expedicí. Společně se ZS Morava jsme se vydali na tábořiště v lese, vedle rybníka Nový Kanclíř. Námi postavený tábor se stal olympijskou vesničkou a my, jakožto vrcholoví sportovci, jsme se zúčastnili těch nejnapínavějších olympijských her, které kdo kdy viděl.

Lení expedice i celý rok, který jí předcházela, se náramně vydařily. Zažili jsme společně mnoho pěkného, zahráli si hromadu her, poznali nové kamarády a zkrátka si užili kopec zábavy. A o to přeci jde, no ne?

V 1. ODDÍLE ŽIVOTA V PŘÍRODĚ

Rozjezdovou výpravu tohoto roku jsme sice zachovali v podobném duchu, přesunuli jsme ji ale na jiné místo. Užili jsme si zde například slaňování, nebo noční hru pro gardisty. Během podzimu jsme také zorganizovali akci pro gardisty, na téma Chicago 1920 po Brně. Během Podzimního pochodu nás zastihlo husté sněžení, které vydrželo až do Vánoční výpravy a my si tak mohli užívat spousty zimních radovánek. U Podzimního pochodu to sice nebylo jednoduché, ale vše jsme ve zdraví zvládli. Spousta z nás se zúčastnila Zimní expedice ve Vysoké nad Jizerou a především mnoha akcí PTO do Zelené ligy, což přineslo historicky nejlepší umístění pro náš oddíl. Především díky Setonově závodu, kde se naše dvě hlídky výborně umístily. Jedna celkově vyhrála svou kategorii a druhá skončila na sedmém místě. Jinak nám příliš nepřálo počasí na jarní a letní akce. Květnový pochod jsme strávili skoro celý zavřením v zubříku a na Jarním pochodu jsme se doslova brodili sněhem. Zato zbylo více času na hraní na kytaru v teple a vše jsme si vynahradili na závěrečné výpravě v Trenckově roklí.

VE 2. ODDÍLE OCHRANY PŘÍRODY

Vůbec první akci v tomto roce jsme zahájili v malém počtu. Byli jsme v okolí Jedovnic. Během výpravy jsme stihli vidět větrný mlýn, vykoupat se v rybníku, zahrát si spoustu her a také uvařit si velice dobré plněné knedle s uzeným a zelím. Když jsme přijeli ze Zlaté fazole, dojmy byly smíšené, ale z většiny se nám tam líbilo. Bylo to celorepublikové setkání pionýrských oddílů a my jsme se naučili něco od nich a oni zase od nás. Zahráli jsme si spoustu nových her na dílničkách a vyrobili jsme si památkové předměty. Další akce byla Za psem, což byla šifrovací akce, kde jsme poměřili síly s ostatními členy z PTO. Na Podzimní pochod jsme se vydali do okolí Letovic, kde jsme spali dvě noci na jednom místě a vyrazili jen na výletky. Po cestě na společnou noc jsme se ještě podívali do jeskyně, a také moc zmokli. Společná hra byla super a všem se to moc líbilo. Ke sněmu ZS jsme se dostavili ve velkém počtu. Byl nástup a po něm jsme se vydali zhlédnout výstavu Zeměpisné společnosti, dozvěděli jsme se nové složení Rady ZS a poté si nacpali pořádně břicha jídlem. Tento rok jsme si usmysleli, že akce pro rodiče by měla být jiná než ostatní, aby rodiče poznali, co opravdu jejich děti dělají s námi na takovém výletě. Tudíž jsme udělali akci pro rodiče i s dětmi a vydali se do přírody. Po cestě jsme hráli nějaké ty hry, co nám záhadný kufřík zadal. Prošli jsme si také Josefovské údolí, zhlédli skvosty jako Býčí skálu, velkou stavbu hutě a pár krásných krajinných útvarů. Trosky hradu jsme bohužel minuli, neb po hradu již moc nezůstalo, tudíž tam nevedla žádná značka. Sněží! Co víc dodat, zkrátka máme šanci si pořádně užít

nastávající zimu, A tuto šanci jsme taky jen tak nepromarnili a vydali jsme se podívat do okolí Rapotic na zimní výpravu, neboť jsme dostali zprávu, že se v okolí pohybuje velmi vzácný tvor zvaný Sněhuhlák. Takový tvor může vzniknout pouze, když do Sněhuláka udeří blesk, a tak jsme se divili, co tu dělá. Chtěli jsme ho najít a zachránit před teplými paprsky slunce, které ten den tolik svítilo. Bohužel to se nám nepodařilo a sněhuhlák roztál. Na Zimní akci v lednu jsme zjistili, že být popelářem vyžaduje určitou zručnost, sílu a inteligenci. Proto jsme se letos vrhli do tajů popelařiny a spolu s popelářem Edou šli sbírat a třídit odpadky po celém Brně. Protože v Ledové Praze jsme byli v minulých letech už několikrát, zamířili jsme letos o pololetních prázdninách pro změnu do Olomouce. Chtěli jsme si hlavně prohlédnout město, poznat vše, co je v něm zajímavé, a užít si pohodovou akci. A protože je Olomouc malinká, měli jsme to všude blízko. Venku hustě sněžilo a dokonce napadlo tolik sněhu, že spousta lidí vyrazilo ven stavět sněhuláky. My jsme však měli jiný úkol a tím bylo zúčastnit se dalšího turnaje ve vybíjení. Dále oddíl opět vyrazil na každoroční akci Vlečka. Jako minulý rok, i letos jsme se rozhodli přispět k čistotě Moravského krasu. V Hostěnicích začínala naše sběrná trasa přímo podél silnice nazpět do Ochozu. Po cestě jsme zkoušeli odhadovat délku toku času a předháněli jsme se v nevyčtené soutěži o nejlepší odpaděk. Nálezky byly vskutku zajímavé. Když se řekne Jarní pochod, zkušený zéasák si dříve vybavil normální pochod s batohy napříč jarní krajinou, plné rozkvetlých sněženek, slunce svítí a ... sněží?! Ano, tento rok nám počasí udělalo doslova vzpouru a my se dostali na některých místech i k brodění sněhu nad kolena. Ale i tak jsme dokázali uplést mrškačky a obarvit vajíčka, takže holky dostaly pořádně vymrskáno od kluků a to i ve sněhu. A máme pro vás čerstvé zprávy z oblasti filmového průmyslu, neboť na Výjezd gardy jsme se vydali do Buchlovic natočit další film. Teď se jedná o krvelačný horror, na který si budeme muset všichni počkat. Počasí nám přálo, takže jsme si plni zaměstnání filmováním udělali aspoň velice dobrá jídla jako pizzu, skoro pudíng či šunkofleky. V Řečkovicih se konal Setonův závod, a jelikož jsme z poslední schůzky byli nabití vědomostmi, neváhali jsme se přihlásit již jako jedni z prvních. Netrvalo dlouho a první z nás vyrazili na trať s ohromnou rychlostí. Po cestě jsme potkávali různá stanoviště, ke kterým jsme se museli zastavit a předvést naše znalosti a dovednosti. Na Květnový pochod jsme se vydali vlastním autobusem, který nás zavezl do Tavíkov. Bohužel celý víkend nám nepřálo počasí a pořád pršelo. Ale i přesto jsme stihli skvělou bojovku o získávání dinosauřích vajec, zahrát si oddílové hry a večer menší zpívání u ohně. Na Sraz PTO jsme se srazili na nádraží v Králově poli. První věc, která nás na tábořišti očekávala, bylo uklidit posekanou travu. Po této dobře odvedené práci nás čekala jen zábava, a to ve formě velké deskové hry, kde jsme si jako Římané podrobili celý svět a dále se zúčastnili malých dílniček, kde nás čekalo splnit různé úkoly, za které jsme získávali peníze. Dále následovala už jen Kondička před Letní expedicí, která se konala v okolí Oslavan a Náměště nad Oslavou. Tento rok jsme ukončili v hojném počtu na Letní expedici, na které jsme se přenesli do olympijského městečka u rybníka Nový Kancilř, tábořiště ZS Morava blízko Chlumu u Třeboně.

VE 3. ODDÍLE KULTURNÍ HISTORIE

Náš školní rok 2012/2013 zahájila tradiční zářijová výprava na známém místě v Čachnově, kde jsme začali ladit formu na olympiádu, která se bude konat na Letní expedici. V září jsme se ještě zúčastnili netradiční akce pro celou republiku jménem Zlatá fazole. Na podzim nás čekal tradiční Podzimní pochod, kde nás zaskočil první sníh. Samozřejmě vánoční výprava ani tento rok nechyběla. Letos jsme pekli vánočku a vyrobili si pěkné dárečky. O Jarních prázdninách jsme vyrazili na lyže do Krkonoš a o Velikonocích na Jarním pochodu jsme vystoupali na známý kopec Hostýn. V květnu jsme toho stihli mnoho. Byl Květnový pochod a Sraz PTO, ale také jsme se po dlouhé době podívali na Muzejní noc. No a v červnu nás čekala jedna akce, ale zato speciální. Na celý víkend jsme totiž vyrazili na ranč, kde jsme jezdili na koních a starali se o ně. Tento rok jsme se také zaměřili na speciální schůzky, při kterých jsme se podívali například k hasičům nebo do kapucínské hrobky. Po celý tento školní rok nás také doprovázely úkoly do celoroční hry a sbírali jsme tak součástky na autobus, abychom mohli odjet na expedici, kde se konala olympiáda.

VE 4. ODDÍLE LESNÍ MOUDROSTI

Školní rok 2012/2013 začal výletem do okolí Babic, který probíhal paralelně s hustou akcí Gardy na Kiviho chatě. Koncem září jsme se vypravili na celopionýrskou akci – Víkend Zlaté fazole. Z bohatého programu a aktivit byli všichni nadšeni a moc jsme si to užili, i když to byla akce dosti netábornického ražení. V neděli jsme se podávali na zámek v Náměšti nad Oslavou. V říjnu jsme získali dobrá umístění (jedno páté a jedno druhé místo) na tradiční šifrovací hře PTO Za psem, která se konala v okolí Lelekovic. Oddílovou část Akce pro rodiče, jejíž společná část byl táborák u Řícmanic, jsme prožili v pohodové atmosféře drobných nenáročných hříček a pěkného výletu z Bílovic nad Svitavou. Na oddílové části Podzimního pochodu jsme toho viděli opravdu hodně: jeskyni Blanických rytířů, Burianovu rozhlednu, zbytky sochy T. G. Masaryka, vjemovou zahradu, Boskovickou židovskou čtvrť a muzeum, muzeum traktorů, westernové městečko, Letovický zámek a historickou lékárnu. Mikulášská výprava se konala v Lysicích a letos za námi přišel Mikuláš liliput. Prošli jsme se také na nedalkou zříceninu a uspořádali jsme kulinářské klání – kdo ze získaných přísad ukuchtil nejlepší jídlo. Tradiční výlet do aquaparku nás letos zavedl za Cyrilem a Metodějem. Z Lipůvky jsme přes rozhlednu došli do Kuřimi, kde jsme se v aquaparku řádně vyřádili! V lednu jsme podnikli drobný výlet do okolí Ochozu. Na Vlečce jsme vybírali trasu z Mariánského údolí na Hádek. Jarní pochod byl letos ještě sněhobílejší než ten loňský. Vypravili jsme se z Frenštátu pod Radhoštěm,

vyjeli z Ráztoky lanovkou na Pustevny a za hustého sněžení a prošlapávaje-si cestu hlubokým sněhem se tlupa hobitků nakonec dostala až a Radhošť a z něho poté sešla dolů do Rožnova pod Radhoštěm, kde konečně vydechli. Další den jsme navštívili skanzen a upletli si mrskačky. Za neděli pak napadlo půl metru sněhu. V teplejších měsících jsme se vydali na rytířský výlet na hrad Vildenberk a před expedicí jsme se vydali ještě na kondiční výpravu do pohorí Chřiby a navštívili jsme hrady Cimburk a Buchlov.

V 5. ODDÍLE PUTOVÁNÍ ZA OBZOR

Po několika letech jsme opět uspořádali rozjezdovou výpravu pro děti, které chodily minulý rok. Konala se na tábořišti kmene Viků na Kořenci a byla indiánská. Dva vedoucí (Honza a Klárka) a čtyři děti, s sebou jsme vzali dva zubříky. Nikam jsme nechodili, a měli jsme čas vyzkoušet spoustu činností a her, které už patří do repertoáru pokročilejšího zálesáka – pečení masa na žhavých kamelech, noční bojovka, atd. Taky jsme si užili ranní koupání v potoce nebo střelbu ze vzduchovky.

Během září přibýlo k dosavadnímu jádru oddílu skoro deset nových tváří, společně jsme se vydali na výlet začátkem října – a byl to výlet nadmíru vydařený, navíc starší opravdu ukázali, co v nich je – nejen co do dovedností, ale i do schopnosti pomáhat slabším a nováčkům. Prošli jsme si okolí Lomnice u Tišnova.

Zéeský výlet s rodiči se nám vyvedl, bylo nás z celé Zéesky nejvíc, přes dvacet účastníků, dva kočárky a pes. Zéeský Sněm jsme si obohatili oddílovým výletem, po kterém se s námi rozloučil Čahoun a o něco později i Klárka – oddíl tak pokračoval pod vedením Honzy.

Čahoun se ještě objevil na Zimní výpravě, kde byly tentokrát jen tři děti (ovšem o to intenzivnější byla), a potom na Setonově závodu.

Přes další akce (Zimní akce ZS, Jarní pochod, Setonův závod, Květnový pochod atd.) jsme se dopracovali až k samotnému závěru roku, který jsme zakončili dvěma vyvedenými výpravami, první z nich, lehce popršená, leč vydařená, mířila do Dolních Kounic, do kláštera Rosa Coeli, druhá, které se zúčastnil oddíl prakticky v plné síle, do okolí Bystřice nad Pernštejnem. Na této výpravě se také konal závěrečný oddílový sněm, náš oddíl v novém roce nebude pokračovat v činnosti – drtivá většina dětí ale zůstala v ZS a posílí řady ostatních oddílů.

HRY LETNÍCH EXPEDIC

STĚHOVÁNÍ NÁRODŮ (LEX MEZIBOŘÍ, 2009)

Celoexpediční hra na 57. LEX Meziboří nesla název “Stěhování národů” - přesunuli jsme se zhruba do období pátého století našeho letopočtu, kdy se Hunové pod vedením svého náčelníka Attily hrnuli Evropou a hnali před sebou další a další národy a kmeny, které doslova zamíchaly dějinami kontinentu.

Na začátku expedice se hra promítla i do širšího programu – první pochod trval prakticky celý týden, všichni starší ho absolvovali společně a teprve na jeho konci jsme se dostali na tábořiště, které tak bylo první týden oproti zvyklostem pusté – tak už na začátku expedice začala hra, dlouhým putováním na tábořiště, respektive do Evropy.

Tam jsme se zkusili vžít do kočovného života, kdy hunský bojovník téměř nesleze z koně, večer táboří, kde se mu zamane a druhý den ráno už míří dál na západ – i my jsme měli svoje „koně“, kterých jsme se drželi, co byl den dlouhý, vstávali jsme s ranní písni kočovníků a večer jsme odhalovali na mapě další a další neobjevená území směrem od mongolských stepí až po nejzápadnější cíp Evropy.

Program tak byl mnohdy určen zeměmi, skrz které jsme projížděli. A protože jsme si alespoň v rámci herních programů s historickou poslušností hlavu příliš nelámali, podívali jsme se do středověké Číny, novodobého Ruska, ale nakonec i do starověké Římské říše, jak to zrovna přišlo. A skladba programů tak mohla být dost pestrá – od bojovek (protože Hunové rozhodně nebyli mírumilovným národem), až po poznávání cizích kultur, přes jejichž území se zrovna kočovné hordy prohnały.

V samotném závěru naší cesty napříč kontinentem ale přišla překážka, se kterou jsme nepočítali – lijáky a povodeň, která nás vyhnala z našeho tábora (toho skutečného) a vzala nám tak možnost docestovat až do samotného Říma. Vyhlášení hry se tak konalo až na poexpedičním shromáždění – ostatně historicky vzato, Attila také Řím nedobyl.

SHOGUN (LEX LIPNICE, 2010)

Celoexpediční hra vznikla tentokrát pod vedením Toma, Aleše, Honzíka a Čahouna. Nesla jméno Shogun a byla motivována středověkým Japonskem a životem samurajů. Do programů se promítl nejenom život šlechty a bojovníků, ale také hry se sázením rýže, nebo popíjením čaje a s tím spojené kultury. Během poledních klidů se na expedici dokonce provozovala čajovna, kde bylo možné za herní peníze koupit drobné občerstvení, přečíst si v klidu knihu, a především se napít dobrého čaje od zkušených čajových mistrů. Celou zápletku tvořila ochrana malé samurajské vesničky před bandity – roniny. Během celé Letní expedice tento problém vyvrcholil až do závěrečné bitvy, ve které byla vesnička zachráněna a dokonce byl ukořistěn i poklad roninů. Čtyři samurajské klany (Kudlanka, Tygr, Jeřáb a Had) měřily ale síly také mezi sebou. V mnoha disciplínách porovnávaly své dovednosti a získávaly odměnu v rýži, kterou si dosypávali do svých vah při každé večeři. Krom mnoha her v lese došlo také na rukodělné dílny, jako například batikování hedvábí, nebo zábavný večer s císařem a gejšou. KV si dokonce nachystalo vlastní Kabuki – japonské divadlo v maskách. K dalším netradičním programům patřil také zahraniční fotograf, kterého sehrál Aleš a zdokumentoval všechny klany starými fotografiemi.

Expediční hra v sobě svázala mnoho věcí a příběhů a rozhodně nebyla inspirována konkrétní historickou událostí. Naopak si mnoho historických faktů přizpůsobila pro sebe, ale díky mnoha programům, které byly zaměřené na poznání japonské kultury, mohla být přínosná v rozšíření obzorů dětí v této oblasti. K tomu nejvíce posloužila právě poobědová čajovna, kde se během klidného posezení nad čajem dalo probrat mnoho věcí o historii Japonska apod.

ŘECKO (LEX MILEVO, 2011)

Na letošní, již 59. letní expedici jsme se vydali do západních Čech poblíž vesničky Milevo, kde se naše tábořiště proměnilo v malebné antické městečko Milevopolis. Celá Zéeska se rázem ocitla v bájném Řecku a prožívala plno veselých, ale i tajemných dobrodružství. Děti se rozdělily podle rodů, tak jak jim to určili bohové na Olympu. V rámci těchto rodů bylo třeba, aby si občané Milevopolis vybrali své povolání. Ti nejstarší se stali diplomaty a politiky, kteří každé odpoledne zasedali v Eklésii (řecký ekvivalent senátu) spolu s jejím vůdcem, Drakónem. Zde diskutovali a hlasovali o dění v městečku. Menší děti se mohly stát vojáky, umělci anebo zemědělci. Vojáci měli za úkol výrobu zbraní, případnou obranu města a především zajišťovali ranní rozcvičky. Umělci se starali o zkrášlování městečka. Poslední skupina, zemědělci, měla na starost městské králíky a sběr bylin na lesní čaje. Každý den následně končil věštbou na další den, kterou nám před večerkou sehrál městský loutkový duet Ondřej & Ondřej.

Po celou dobu expedice se rody snažily postavit co nejhonosnější chrám bohům nebo spíše jeho model. Materiál získávaly na základě plnění úkolů a dobrodružství. Ty jim zadávali samotní bohové, kteří neváhali svěřit své problémy našim zdatným smrtelníkům a požádat je o pomoc. Úkoly byly rozmanité jak typem, tak náročností. Mezi ty pro zdatné Řeky patřila například výprava do Hádova podsvětí či lov bájného minotaura pro bohyni Artemis. Naopak někteří bohové naše občany šetřili, například Dionýsos, jehož jediným cílem bylo, aby se celé městečko dobře bavilo na jeho slavnostech. Konaly se také olympijské hry, kde děti předvedly, co umí, ať už v běhu, hodů oštěpem či zápase. Dokonce nás navštívil i známý řecký bavič, Janus Crausorón, který vyzpovídal některé bohy ve své talk show.

Poklidný život v městečku však netrval věčně, neboť jednoho dne dorazila zpráva, že se blíží perská armáda, vedená Drakónovým zlým dvojčetem, Xerxem. To si ovšem Milevopolští nenechali líbit a rozhodli se, že se s Xerxem utkají v bitvě. Naše armáda tedy vyrazila na bitevní pole, kde díky Isti, geniální taktice generála Matušuse Procházkóna a velké odvaze milevopolských občanů, uštědřila nepříteli smrtelnou porážku. Xerxes sice při ústupu z bitvy obsadil Milevopolis, ale jeho armáda byla tak slabá, že nemohla udržet město ani hodinu. Po tak slavném vítězství nás čekala zasloužená hostina, která ukončila naše řecké putování.

HUSITÉ (LEX CHOTČINY, 2012)

Šedesátou letní expedici v Chotčínách doprovázela, jak už je zvykem, i celoexpediční hra. Na této expedici v okolí města Tábor jsme se ponořili do tajností české historie a programem nás provázeli husité. Celoexpediční hra začínala již na předexpedičním shromáždění, kde členové a účastníci Letní expedice vyslechli kázání mistra Jana a po pozvání na Tábor se počátek expedice kvapem blížil. Po příjezdu starších členů se celoexpediční hra rozjela naplno. Naši starší členové hned po příjezdu zjistili, že přežít první týden nebude tak snadné. Každá práce byla ohodnocena penízky, o které ale pak díky církevním hodnostářům a drábům zase rychle přicházeli. Večerní sezení byla pak obohacována čtením dopisů od mistra Jana Husa a tlak revolučního hnutí a hněvu vůči vrchnosti sílil. Den před příjezdem mladších spory vyvrcholily a mistr Jan Hus byl na hranici upálen. Hned, co se zpráva o popravě českého mentora donesla až do našeho tábořiště, začalo peklo. Vedoucí v rolích křížáků a hodnostářů se pak museli s nohama na ramenou rychle dostat z tábora, neboť rozbouřený a ozbrojený dav dětí byl nemilosrdný.

Po příjezdu mladších se situace zčásti uklidnila. Husitská společnost byla rozdělena na několik družin, které se společnými silami pokoušely porazit zbojníky i křížáky. Během expedice došlo rovněž k několika bitvám, které vždy dopadly ve prospěch husitského vojska. Děti se účastnily bitev vyzbrojeny řemdihy a štíty. K vidění ale byly také meče a kopí. Celá hra byla doprovázena kvalitní přípravou replik, a proto se děti mohly pokochat i pohledem na kroužkové zbroje či opravdové meče. Protože se ve hře objevuje i historická měna, bylo dětem umožněno si z velkého množství materiálu utvořit vlastní brnění, papírové koule či další zbraně. V klidných chvilkách se malí husité věnovali i vědomostním aktivitám. V průběhu celoexpediční hry se účastnili několika debat s vedoucími na téma husitství a vyzkoušeli také své vědomosti proti sobě.

K závěru expedice došlo ale k několika chytrým útokům křížáků a v poslední rozhodující bitvě u Lipan se dle plánu proti sobě měli postavit nejen husité s křížáky, ale i husité proti sobě samotným. Po dlouhém a vyčerpávajícím pochodu se tak v dopoledních hodinách střetly dvě armády. Bitva započala a křížácké vojsko mělo navrch. Bohužel pro pořadatele hry se husitská vojska nezachovala, jak se zachovat měla a společnými silami křížáky porazila. Přestože se hra nevyvíjela podle očekávání, nikdo nepokládal tento „alternativní“ konec za špatný. Ba právě naopak, společný zájem, jednota a kamarádství zapříčinily, že husité tuto předem prohranou bitvu vyhráli a tak ukončili i celoexpediční hru. Při posledním táboráku se ještě naposledy vrátili do středověkého období a díky diskuzi zjistili mnoho zajímavých informací o konci husitské revoluce a jejích následcích. Rovněž se herní tým věnoval zpětné vazbě od dětí. Každý dětský účastník měl tak právo ohodnotit hru, která se mu líbila, a přidal tak na informační hodnotě pro budoucí tým tvůrců celoexpedičních her.

Celkově hra působila velmi dobře, přinesla mnoho zážitků, ale i pár nových možností. V dalších postexpedičních debatách ale způsobila zvrat v podobě požadavku na méně akční a souborové hry, jenž byl pozitivně realizován hned na další expedici.

OLYMPIÁDA (LEX Nový KANCLÍŘ, 2013)

Tento rok celotáborové hře předcházela i její roční část. Na sněmu (v roce 2012) jsme se od předsedy MOV dozvěděli, že v příštím roce se zúčastníme 30,5. letní olympiády u Nového Kanclíře, kde poměříme svoje sportovní dovednosti mezi jednotlivými oddíly (světadílly) a jak se musíme na tyto hry připravit. Začali jsme výrobou vlajek a skladbou hymen našich světadílů, jelikož to jsou dva nejdůležitější znaky na Olympiádě. Také jsme začali soutěžit v první olympijské disciplíně, desetiboji, který jsme si plnili během roku. Na konci roku, před odjezdem na hry 30,5. olympiády, jsme si vyrobili olympijské dresy, nedílnou součást oblečení každého sportovce.

Za jednotlivé úkoly během roku jsme byli odměňováni, abychom si v závěru roku mohli koupit autobus, který nás na LOH odveze. Tak jsme se dostali do jihočeských sportovišť, netradičně postavených v lesním prostředí, a olympijské hry mohly začít. Proběhlo tradiční defilé sportovců, složily se sliby a vedoucí LOH zapálil olympijský oheň, jeden z hlavních symbolů her.

Cíl byl prostý – podávat co nejlepší sportovní výkony a dobře reprezentovat svůj světadíl. Na olympiádě se ale nejenom sportovalo, také jsme měli bohatý doprovodný program. V něm jsme ale nebyli rozděleni po světadílech, nýbrž po hotelových partách, kterých bylo celkem 8. Na Olympiádě jsme se setkali s novým prvkem při platbách – bankomatem. Abychom si mohli zaplatit stravu a ubytování, bylo potřeba si vždy vybrat v bankomatu peníze. Ty jsme si mohli vybírat také na různé služby, např. kadeřníka nebo tatéra. Naštěstí jsme měli peněz vždy dostatek, a tak se nestalo, že by někdo strádal hladu, nebo musel spát mimo naše hotelové apartmány.

Vyzkoušeli jsme si opravdu širokou škálu sportů – lehkou atletiku, fotbal, plavání, gymnastiku, ale také střelbu nebo kulturistiku. Kromě medailí za jednotlivé sporty byly na konci her vyhlášeny nejlepší světadíly (dle počtu medailí). Před koncem našeho pobytu napadli olympijskou vesničku teroristé a my jsme se museli evakuovat. To se všem v krátkém čase podařilo. Po zlikvidování útočníků jsme se naštěstí mohli bezpečně vrátit do tábora a zakončit hry opět se všemi náležitostmi, včetně slavnostního zhašení olympijského ohně.

HODNOSTI

VLASTIVĚDCI

Číslo	Jméno	Příjmení	Přezdívka	Téma	Schváleno	Oddíl
450	Petra	Vašková	–	Lehká atletika	2009	Kulturní historie
451	Matouš	Procházka	–	Armáda České republiky	2009	Ochrany přírody
452	Martin	Tomášek	–	Dálniční oddělení Ivanovice na Hané	2010	Ochrany přírody
453	Barbora	Klimentová	–	Koně	2010	Kulturní historie
454	Jan	Švábenský	Johnny	Tramping	2010	Života v přírodě
455	Zuzana	Nečasová	Velbloud	Šifry	2011	Kulturní historie
456	Petra	Kolářková	–	Hasiči	2011	Kulturní historie
457	Šimon	Andresek	–	Box	2011	Kulturní historie
458	František	Urban	–	Křtínské údolí	2012	Lesní moudrosti
459	Lenka	Zemanová	–	Sokol	2012	Ochrany přírody
460	Jan	Fencel	Klíště	Florbal	2013	Lesní moudrosti
461	Kateřina	Mittnerová	–	Středověké hrady	2013	Lesní moudrosti
462	Zuzana	Urbanová	Old Shatterhand	Hornácko	2013	Života v přírodě
463	Anna	Nešporová	–	Aquabely	2013	Ochrany přírody
464	Vojtěch	Švábenský	Vlasáč	Čarodějnické procesy	2013	Života v přírodě
465	Veronika	Leščinská	–	Papír a papírové výrobky	2013	Života v přírodě

LEKTOŘI

91	Tomáš	Venclíček	Venc	Zvyky a nesepsané tradice v Zeměpisné společnosti „Po cestách vlasti“	2012	Ochrany přírody
92	Tomáš	Cimr	—	Vysokohorská turistika, horolezení	2012	Života v přírodě

ČESTNÍ ČLENOVÉ

14	Jana	Kučerová	Řepa	kamarádka a spolupracovnice	2011	—
----	------	----------	------	-----------------------------	------	---

UMÍSTĚNÍ ODDÍLŮ ZS „PCV“ V ZELENÉ LIZE CELOROČNÍ SOUTĚŽE SPTO

rok	2008–09	2009–10	2010–11	2011–12	2012–13	historická tabulka v roce 2013
počet soutěžících oddílů	20	18	21	22	20	(dle počtů bodů po 20. ročníku ZL)
číslo a název oddílu	umístění	umístění	umístění	umístění	umístění	umístění
24. PTO Života v přírodě	15.	13.	11.	10.	13.	24.
25. PTO Ochrany přírody	19.	17.	18.	17.	16.	18.
26. PTO Kulturní historie	11.	15.	16.	16.	15.	12.
27. PTO Lesní moudrosti	10.	12.	14.	13.	14.	7.
29. PTO Putování za obzor	–	–	21.	20.	19.	19.

PRÁCE ZS V PTO 2008–2013

V roce 2009 se Zeměpisná společnost rozhodla pro pionýrské tábornické oddíly uspořádat Setonův závod. Setonův závod je závod tříčlenných hlídek, které mají za úkol projít všechna stanoviště a plnit na nich zadané úkoly. Na každém stanovišti může získat hlídka až 12 bodů. V tomto roce se organizace a plánování chopila Zeměpisná společnost a celý Setonův závod nesl téma Poklad na Stříbrném jezeře. Na startu, který byl současně i cílem, tak na účastníky čekalo indiánské teepee a mnoho indiánů. Podobné to bylo i na jednotlivých stanovištích, kde hlídkám zadávali úkoly opět indiáni a indiánky. Celý závod se konal v okolí hradu Veverí a zúčastnilo se jej téměř 300 dětí, Zeměpisnou společnost reprezentovalo 12 (trojčlenných) hlídek.

V roce 2011 pořádala Zeměpisná společnost Sraz PTO, který se konal ve Výrovicích v kempu Výr. Celá akce byla zaměřená na Divoký západ – western, všichni jsme dostali za úkol vzít si košile, klobouky či cokoli westernového. První den přijely všechny oddíly na místo a postavily si svá kovbojská obydlí. Dopoledne kvůli vytrvalému dešti neproběhla slíbená bojovka, a tak si jednotlivé oddíly vymyslely náhradní program. Potom konečně vyšlo slunce, kvůli našemu velkému nástupu. Odpoledne proběhly kovbojské dílničky: střelba ze vzduchovky, hod podkovou, kresání ohně a po celou dobu jsme hledali zločince pro našeho šerifa. Večer bylo překvapení, pan Bartůňek nás učil tančit country tance. V neděli už slunce svítilo vytrvale, škoda, že jsme museli odjet domů.

Pro příští rok opět plánujeme organizaci Setonova závodu a Expedice Karakoram.

RADA ZS

Rada ZS je důležitou součástí naší pionýrské skupiny. Radu tvoří předseda ZS, kronikář ZS, praporečník a předsedové jednotlivých oddílů, kteří za pomoci vedoucích připravují program na některých společných akcích, jako například večer na Jarním pochodě nebo Den bez vedoucích na Letní expedici. Rada také spolupracuje s KV (kolektivem vedoucích) při schvalování vlastivědných prací a vlastivědců. Pod jejich úkoly spadá i přezkušování vlastivědců, které se obvykle odehrává na Letní expedici. Za pět let se u Rady vystříдалo plno vedoucích, kteří pomáhali s jejím chodem. Hlavním vedoucím byl vedoucí ZS, kterému vypomáhali ostatní. V dalších letech však Radu převzala Markéta Nešporová s Honzou Cimrem a potom ji převzal Roman Kivi Hruška.

Nejdůležitějším okamžikem je pochopitelně pro celou Radu ZS Den bez vedoucích, jelikož poprvé připravují program pro celou ZS, a to hned na jeden celý den. V roce 2009 byl DBV na téma Mafie (zde byl den zakončený jak jinak než v kasínu).

Rok 2009/2010 zahájila Rada až na Jarním pochodě, kde podle její režie proběhlo hodnocení vajíček a mrškaček. Další akcí byl Výjezd Rady ZS, kde se vymýšlel program na Den bez vedoucích. Samozřejmě se celý víkend nesedělo u stolu, ale hrály se i hry nebo se zašlo do bazénu. A završením celoročního snažení Rady byl Den bez vedoucích na Letní expedici, který byl na téma Trosečníci, kteří se měli dostat zpět do civilizace.

V roce 2010/2011 Rada opět připravila program na Jarním pochodu, kde hodnocení vajíček a mrškaček spojila se soutěží jménem Vejcomrsk, kde každý oddíl zahrál předem připravenou scénku. Bohužel tento rok se výjezd Rady nekonal, z důvodu zaneprázdněnosti vedoucího ZS. Proto program na Den bez vedoucích vymýšlela Rada postupně během roku. I přes tuto překážku se Radě povedl – byl to Let na měsíc.

Rok 2011/2012 poznamenala Radu změna, a sice že se jejího vedení ujala místo vedoucího ZS Markéta Nešporová a Jan Cimr. Pod jejich vedením se Rada ochotně ujala programů i jednoho večera na Zimní expedici, kdy měly skupinky za úkol dostat od Eskymáků určité body. Další akcí, kde se Rada podílela na programu, byla Dračí smyčka, kde velice úspěšně předvedla na módní přehlídce naše oddílová trička a kroje. Na Jarním pochodu nechyběla ani tento rok večerní hra v režii Rady, tentokrát se z muzea kuriozit ztratilo zlaté vejce. Jelikož radní tento rok velice dobře pracovali, tak za odměnu jeli na Výjezd Rady, kde spali v zubřících a vymýšleli Den bez vedoucích. Vyvrcholením práce Rady bylo řízení Dne bez vedoucích, kdy jsme se vrátili do starověkého Egypta.

Rok 2012/2013 se znovu vyměnilo vedení Rady, kterou přebíral Roman Hruška alias Kivi. Činnost Rady se ukázala být letos velice dobrá při večerní hře na Jarním pochodu, kdy měly skupinky za úkol získat co nejvíce vajíček na omeletu, kterou si pak snědly.

ZEMĚPISNÉ ŠKOLKY

Školním rokem 2008/2009 se uzavřel čtyřletý projekt Zeměpisných školek, do kterých vždy rok chodily děti v předškolním věku, aby poté přestoupily do některého z oddílů Zéesky. Zde je takové malé ohlédnutí, co všechno Zeměpisné školky přinesly, kdo je vedl a co po nich v Zéesce zůstalo.

Popořadě šly Zeměpisné školky a jejich vedení během čtyř let takto:

- 2005/06 Madla Sobková, Martin Hlavoň
- 2006/07 Honza Rudý, Markéta Nešporová
- 2007/08 Mižu, Kuba Zámoravec, Terka Janíčková, Čahoun
- 2008/09 Honza Cimr, Tom Cimr, Čahoun, Paša – Pavla Pokorná

Projekt Zeměpisné školky vznikl v reakci na to, že rodiče začali dávat svoje děti do kroužků, včetně turistických oddílů, v mladším věku než bývalo zvykem. Děti kolem třetí třídy, což je věk, ve kterém bylo do té doby obvyklé vstupovat do Zéesky, už tak byly většinou „rozebrány“ – zároveň ale nebylo možné brát předškolní děti do běžných zéeských oddílů.

Během čtyř let prošlo Zeměpisnou školkou skoro padesát dětí, z nichž ovšem zdaleka ne všechny skončily v oddílech, nebo v nich alespoň vydržely – v takovémto věku děti rychle měnily zájmy a během jednoho roku si možná nestihly vytvořit k Zéesce vztah. Ovšem i tak se ze Zeměpisné školky rekrutovaly významné posily mnoha oddílům, z poslední Zeměpisné školky pak v následujícím roce vznikl pátý oddíl ZS – Putování za obzor.

Konec Zeměpisných školek souvisí s tím samým fenoménem, resp. s jeho zánikem – brát předškolní děti do oddílů se neukázalo jako úplně ideální nápad, zájemců výrazně ubylo a v roce 2009/2010 už se ani školka nedala dohromady v dostatečném počtu (byť vedoucí připravení byli). Některé oddíly (i v PTO) se přizpůsobily tím, že vytvořily zvláštní družiny pro předškolní děti, i pro nejmladší, kteří chodí i na schůzky s rodiči, mají ovšem dost odlišný program od oddílů pro starší. Touto cestou se ale ZS nevydala.

Co tedy v ZS po školkách zbylo? Kromě slušného počtu nabraných členů, z nichž mnozí už patří mezi nejstarší ve svých oddílech, je to především jeden nový oddíl a celkově pak výrazné omlazení Zéesky – předškoláky už většinou nebereme, ale zcela běžně k nám přichází děti v první třídě a děti na prvním stupni ZŠ tak jednoznačně tvoří většinu naší členské základny.

PROPAGACE ZEMĚPISNÉ SPOLEČNOSTI

Nejrůznějších kroužků a aktivit stále přibývá, a o jejich účastníky – děti – se každoročně vede nelehký boj. Je těžké přesvědčit děti, a především jejich rodiče, že právě Zéeska je pro ně tím pravým, a to především pokud se s činností podobné organizace nikdy nesetkali. Snažíme se proto zviditelnit, jak to jen jde, dostat se do povědomí veřejnosti a zároveň si udržet přízeň stávajících členů a jejich rodičů.

Za posledních několik let udělala Zéeska ve své propagaci velký krok vpřed. Od letáků a náborových akcí ve školách, které v záplavě dalších podobných iniciativ ztratily význam, jsme se přesunuli k celoročnímu udržování vztahů s rodiči našich dětí i s širší veřejností. Jak se ukázalo, většina nových členů proudí do Zeměpisné společnosti právě na základě doporučení stávajících členů, chce to „jen“ přesvědčit je, že Zéeska je tohoto doporučení hodna. Kromě akcí pro rodiče, jejichž cílem je seznámit rodiny našich členů s naší činností, se snažíme nové členy přilákat prostřednictvím dopisů a letáků, rozšiřovaných právě díky síti známostí. Každoročně informujeme rodiče o naší činnosti také prostřednictvím specializovaných webových serverů informujících o zájmových činnostech a volných místech v kroužcích, jež postupně nahradily letáky na nástěnkách školních vestibulů.

Stále více usilujeme také o komunikaci s veřejností prostřednictvím médií. Zéeskový web udělal obrovský pokrok a stalo se z něj skutečně živé médium sloužící ke komunikaci i propagaci toho, co děláme. Téměř samozřejmostí bylo také založení Facebooku, který dnes sleduje na 150 fanoušků Zéesky. Postupně se učíme navazovat kontakt i s ostatními médii a prezentovat to, čemu se věnujeme. Mezi mediálně úspěšné akce patří příměstské tábory, Vlečka nebo každoroční listopadová výstava. Tiskové zprávy o těchto akcích se objevily v nejednom brněnském i celostátním zpravodaji a Zéeska se tak snad o něco více vryla do veřejného povědomí. Stále ve vývoji jsou také naše propagační předměty. K původním tričkům postupně přibývaly kšiltovky, šátky, propisky, púllitry, mikiny a sirky a řada výrobků se zéeskovou značkou jistě ještě není u konce.

Důležitou roli v propagaci hraje také Pionýr a Sdružení pionýrských tábornických oddílů. Nedostatek dětí nutí všechny oddíly k vyššímu úsilí při propagaci a nábořích a tak má Zéeska stále častěji možnost prezentovat se společně s dalšími brněnskými oddíly. Úspěšným společným projektem jsou například webové stránky Dobrý oddíl umožňující prezentaci jednotlivých oddílů a rodičům tak lepší orientaci a možnost výběru. Úspěšně dopadla také Galerijní tramvaj, která v červnu 2012 prezentovala právě činnost brněnského Pionýra.

I přesto, že akutní nedostatek dětí v oddílech nás v těchto letech netrápí, snažíme se neusnout na vavřínech a stále více se zviditelnit v džungli brněnských dětských organizací.

PŘÍMĚSTSKÉ TÁBORY

Stalo se již téměř tradicí, že Zeměpisná společnost pořádá pro brněnské děti příměstské tábory. Příměstský tábor je nový druh tábora, který spočívá v tom, že děti jsou přes den „na táboře“ a spát chodí domů. Příměstské tábory trvají zpravidla týden, tzn. od pondělí do pátku, od 9 do 16 hodin, případně od 8 do 17 hodin. Tento druh tábora se velmi osvědčil zejména ve městech, kde nabízí zajímavou alternativu k běžným táborům pro děti od 5ti let. Obliba příměstských táborů každým rokem roste a svědčí o tom i jejich stále rostoucí nabídka. Když Zeměpisná společnost v roce 2006 pořádala svůj první příměstský tábor, probíhalo současně v Brně jen několik dalších. Letos, o letních prázdninách 2013, jich v Brně probíhá současně už několik desítek.

Ale vraťme se nyní do roku 2006. V tomto roce probíhá v CVČ Lužánky pouze několik příměstských táborů a Zeměpisná společnost se rozhodla také jeden uspořádat. Přesněji to byli mladí a naděšní instruktoři Martin Hlavoň, Aleš Ondráček a Ivana Špiříková, všichni tři později vedoucí oddílů a Martin dnes i vedoucí ZS. Program byl veden v duchu celoroční činnosti Zeměpisné společnosti a sklídil u dětí velký úspěch. Na naše příměstské tábory děti z oddílů prakticky nechodí, naopak se jich účastní zpravidla děti, které do žádného podobného oddílů nechodí. Možná i proto byly děti doslova nadšeny z celodenního výletu do Moravského krasu, odlévání stop, vaření na ohni nebo prozkoumávání jeskyně a lovu mamuta. Spokojenost byla i na straně vedoucích, kteří zjistili, že pro ně není žádný problém nachystat pro děti zábavný a poučný program v duchu činnosti Zeměpisné společnosti.

O rok později, v roce 2007, už proto probíhaly příměstské tábory hned dva. Jeden s názvem Objevení Ameriky a druhý s názvem Pravěk. Příměstské tábory začaly být považovány za zajímavou formu brigády a zároveň jako nástroj náboru dětí do oddílů Zeměpisné společnosti. I proto jsme zvolili věkovou hranici dětí od 6 do 10 let. Zatímco první bod příměstské tábory bezesporu splňují, jako nástroj náboru se příliš neosvědčily a z cca 21 dětí (kapacita jednoho příměstského tábora) jich do ZS přichází jen několik málo. Je to škoda, protože dětem se program evidentně líbí a mnozí se k nám pravidelně vracejí.

Od roku 2006 probíhá každoročně alespoň jeden příměstský tábor. V roce 2008 vedl „příměšťák“ opět Aleš Ondráček s názvem Putování vesmírem. V roce 2009 s názvem Emílek a jiná strašidla vedl příměstský tábor Jiří Mičánek. V roce 2010 vedla příměstský tábor Lucie Štefanová s názvem Lví král. Od roku 2011 pořádáme příměstské tábory opět dva. Byly to Cesta kolem světa (Aleš Ondráček) a Cestou necestou kolem světa (Tereza Janíčková). V roce 2012 Toulky s večerníčkem vedl Jiří Mičánek a V říši divů vedl Ondra Daněk. V roce 2013 se počet příměstských táborů ještě znásobil a proběhly tyto: Bob a Bobek ve městě I & II (Martin

Vašek), Poznáváme svět (Lucie Štefanová) a Pat a Mat (Matouš Procházka). Tím jsme se dostali do současnosti, ale jsme si jistí, že tímto tradice příměstských táborů teprve začíná.

Jak jsme se výše pokusili naznačit, příměstské tábory jsou poměrně nový druh tábora. Když jsme s příměstskými tábory začínali, neměli jsme téměř žádnou konkurenci. V současné době je příměstských táborů nepřeberné množství, ale o ty naše zájem neupadá, naopak spíše roste. Každoročně v březnu zveřejníme nabídku příměstských táborů na léto a během měsíce nebo dvou máme plno. Dokonce je mnoho dětí, které se k nám každoročně vracejí. Jsme rádi, že nabyté znalosti a zkušenosti z celoroční činnosti s oddílem se nám daří zužítkovat i na příměstských táborech a můžeme tak pro děti přichystat alespoň týdenní ochutnávku pestré činnosti Zeměpisné společnosti. Věříme, že ani v budoucnu nebude mít Zeměpisná společnost problém své příměstské tábory naplnit a nadšené děti z příměstských táborů budou vděčně rozšiřovat naše oddílové řady.

KRUH PŘÁTEL ZS PCV 2008–2013

V uplynulých pěti letech pokračoval Kruh přátel ZS v činnosti, kterou jsme již dostatečně popsali v minulých sbornících: pravidelně se setkáváme na konci každého měsíce a nejčastěji vyrazíme na podvečerní vycházku do blízkého okolí Brna nebo jdeme objevovat zajímavá místa přímo v obvodu města. V přípravě a vedení vycházek se nepravidelně střídáme. Během let k vycházkám postupně přibývají další akce. V březnu přicházíme na společnou oslavu narozenin těch z nás, kteří se narodili ve znamení Ryb. V červenci se setkáváme u meruňkových knedlíků. Na přelomu srpna a září vyjíždíme na chalupu do Ospělova nebo do Hamru. Prosincovou vycházku nahrazujeme předvánočním setkáním u Mojžíra Kyselky.

V době kolem 50.výročí založení ZS mezi nás začal více přicházet bývalý vedoucí ZS Vít Fridrich – Víťan. Brzy se zapojil do řízení našich akcí a spolu s Lenkou Sekaninovou výrazně obohatili nejen činnost Kruhu, ale i širokého okruhu dalších zájemců. Vzpomněli si na hry po Brně, které ZS dříve každoročně pořádala (současná ZS PCV pořádá městské hry nepravidelně, většinou v rámci tzv. „zimní akce ZS“ a jednou za několik let se účastní akce PTO „Brněnské bloudění“), a rozhodli se uspořádat poznávací hru pro dospělé účastníky. Konala se v prosinci r.2004. Ti, kteří se nemohli zúčastnit, si vyškemrali opakování téže hry o měsíc později. Pořadatelé povzbuzeni úspěchem nelenili a hned o půl roku později tu byla další podobná hra – Brněnské pověsti. A nová tradice byla na světě!

Postupně se uskutečnily tyto hry, jichž se zúčastnili nejen členové Kruhu přátel, ale i další staří členové obou ZS a s nimi spousta dalších kamarádů, známých, spolupracovníků, rodinných příslušníků atd.:

- 1.Brněnské zajímavosti, prosinec 2004 a leden 2005, asi 55 účastníků
- 2.Brněnské pověsti – „Bylo – nebylo“, květen 2005, asi 20 účastníků
- 3.Brno v běhu staletí – architektura, listopad 2005, asi 100 účastníků, které přilákala možnost prohlídky kostnice pod jakubským kostelem a dalších podzemních prostor, v té době veřejnosti ještě nepřístupných.
- 4.Brněnské osobnosti, duben 2003, asi 50 účastníků
- 5.Stromy a parky Brna, červen 2007
- 6.Brněnské zajímavosti – Vzpomínka na první hru, prosinec 2007

7. Staré pohlednice Brna, červen 2008
8. Brněnské kostely, listopad 2008
9. Svět brněnských kaváren, červen 2009, asi 65 účastníků
10. Brněnské maličkosti aneb co se nevešlo do předchozích her, říjen 2009, asi 40 účastníků
11. Voda v Brně, červen 2010
12. Zločin a trest (mezihra) – věznice na Cejlu

Pro zvláště pilné a samostatné jedince vznikl i „Domácí úkol“ – mezihra, kterou si mohl hrát každý sám – Zvířátka nejen v ZOO.

Dá se tedy říci, že dodržujeme tradici zaběhnutých akcí, ale snažíme se o změny, doplnění zpestření. Např. vznikl nápad spojit vycházky nějakým společným námětem.

V roce 2008 jsme se rozhodli postupně obejít Brno kolem dokola.

V roce 2010 jsme chtěli poznat vodní toky ve městě a blízkém okolí. Nejdobrodružnější byla asi večerní výprava mezi starými továrnami podél Ponávky, Mlýnského a Svitavského náhonu, nejméně obvyklá pak byla cesta po dně zcela vypuštěné Brněnské přehrady.

Vymysleli jsme i další zpestření:

V lednu 2010 se uskutečnila akce Mik Van Trikra, spojující v sobě zvyky mikulášské, vánoční, tříkrálové – oživení vzpomínek na společné Svatvečery, pořádané v dobách, kdy ZS trávila na zimních expedicích přelom starého a nového roku.

Od roku 2011 proběhlo několik písničkových večerů.

Ti z nás, kteří navštívili daleké země, se s ostatními podělili o své zážitky při promítání spousty snímků a připravili cizokrajná jídla.

Oslavili jsme 50., 60., 70. i 80. narozeniny svých členů.

Vyzkoušeli jsme GPS.

Spolupracovali jsme na přípravě 55. výročí založení ZS PCV: poskytli jsme své vědomosti a vzpomínky pořadatelům výstavy, přispěli radou i pomocí a několik panelů jsme i sami vytvořili (historie ZS, hry po Brně, vzpomínky na ty, co nás už navždy opustili). Zdeněk Zatloukal nakreslil titulní stranu sborníku (a nebyla to jeho první!).

Máme se tedy k světu. Nejvíce rodina Urbanova, kde do ZS PCV postupně chodili: babička Jana, syn Vítek, jeho žena Tereza a jejich tři děti Franta, Zuzka a snad vydrží i nejmladší Lenka, která začala chodit v září 2013.

ROZHOVORY – JAK TO VYPADALO V ZS

PETR BRONEC, PIŠTA

Vlastivědec č. 166 a dlouholetý člen i vedoucí v ZS „PCV“, zakládající člen a dlouholetý hospodář ZS Morava

Jak vypadaly vaše výpravy?

Předně jsme je nenazývali výpravami, ale byly to jarní, podzimní a někdy také v jiném termínu tradiční pochody. Byť to byly pouze víkendové nebo prodlouženovíkendové, byly vedoucími velmi pečlivě připraveny a jelo se většinou vlakem na místo určení a pak pěšky dále. Spalo se třeba ve škole ve třídě či tělocvičně na zemi-karimatce. A na „Květnáku“ samozřejmě ve stanech-jehlanech. Náplní těchto pochodů bylo jak poznávání nových krajín, tak přírodovědný „výzkum“ či kreslení památek v případě oddílu kulturní historie. Já byl spíše u té „kultury“. Ale nebylo to nikdy tak specifické-vyhraněné-ale hodně se poznávalo i něco jiného bez příslušnosti k oboru. Jinak se na těchto akcích i schůzkách v klubovně (č. 7 a č. 20), myslím hodně plnila minima. Doufám, že to ještě snad zbylo doted!! Samozřejmostí bylo vaření venku na kotlíku z přinesených surovin z domu podle přesného plánu a váhy jídla. Nebyl s tím problém. Co považuji za nejdůležitější, v kolektivu se hodně zpívalo s kytarou i bez ní (moc důležité ke stmelení kolektivu) a byla tam dost pevná kázeň a disciplína. Co řekl vedoucí, to platilo. Jak jsme se mohli obejít bez mobilů, GPS navigace a internetu? Šlo to kupodivu velmi dobře a myslím, že to vůbec nebylo špatné. Bylo více času: ne telefonování, ale komunikace verbální mezi kolektivem třeba při dlouhých pochodech. No, dalo by se toho napsat hodně, strávil jsem tímto životem jako člen i pak jako vedoucí mnoho let...Ale to pak spíše v „Moravě“.

Co všechno jste dělali na schůzkách? Hrály se spíše hry jako dnes nebo jste se hodně věnovali výchově dětí?

Schůzky byly naplánovány vedoucími tak aby se do nich šlo s určitým cílem a aby bylo posíleno sebevědomí jednotlivých členů třeba tím, že dostali maličký úkolek a ten byl na další schůzce striktně zkontrolován přede všemi. Třeba i s problémy a nedostatky ale byl to cíl, kterým se učili ostatní překonávat nedokonalosti. Hodně se kreslilo a taky se na nich pělo!!! A to hlavně v oddílech kde vedoucí uměl na kytary a těch bylo kupodivu dost! Hry také byly, ale byly více zaměřeny na poznávání, ne jenom na balastní zábavu. Třeba logické hry, hry po Brně-po Brněnských památkách a podobně. Každý člen oddílu si musel vést deník ze schůzek, do kterého si zaznamenával vše potřebné k dalším akcím, psal si tam nové písničky, poznámky a dotazy na vedoucího oddílu. Ptáš se

na výchovu dětí. To nebyla vlastně výchova ale směřování k lepšímu člověku tím, že vedoucí byl příkladem v naprosto všem, co dělal. Bylo to pro něho teda dost náročné, ale bylo to velmi efektivní a nenásilné. Prostě co si v oddíle vychoval, to tam měl a my si dodnes s mými vrstevníky vzpomínáme na „děcka“ co nám prošla rukama, co z nich teď je a co dokázala ve svých životech (anebo taky zklamali, nedokázali vůbec nic – ale o tom je život). Ale já si myslím, že ta aktiva hodně převyšovala pasiva. Výchova byla třeba v dochvilnosti na schůzky, akce. Dělal se kliky za každou minutu, kdo přišel pozdě!! Omluva nebyla – bylo to hodně přísné – i to je výchova!!! Vůbec si myslím, že schůzky byly perfektní hlavně v tom, že se vyladily přesně detaily, co nás pak čekalo na pochodech či Expedicích. Vše bylo dopředu detailně naplánováno-třeba Celoexpediční hra, na Zimních expedicích bylo hodně her ve třídách, kde jsme spali a taky chození po venku, lyžování a strašně moc zpívání!! To si myslím, že teď hodně chybí!!!

Myslíte si, že dnešní děti mají stejný zájem o ty to typy kroužků jako v letech, kdy jste chodil do ZS?

Myslím si, že o tento druh našeho snažení v PCV či Moravě už dost celkem odzvonilo – bohužel. Je to dáno spektrem možností pro děti, rodiče je posílají do strašného množství kroužků, jazyků a všeho možného a ty jsou pak frustrovány, když to nezvládají. To, že to ještě někde aspoň trochu funguje, považuji spíš za zázrak!! Hlavní problém vidím v nevychovávaní si nových vedoucích a nabízení „lepší“ zábavy pro vedoucí než se zabývat cizími dětmi, mnohdy ještě proti vůli jejich rodičů. Internet a zatracená komunikační euforie dává na frak jak vedoucím, tak dětem. Třeba mít na expedici mobil je předem prohraný boj s jakoukoliv výchovou a návštěvy rodičů na táborech jsou totální blbost. Děti ihned při maličkém problému volají domů, zveličují a neřeší samy se sebou či kamarády, vedoucími, problémy a nechají je řešit místo sebe někoho jiného – rodiče. To je kámen úrazu. Taky třeba přehnané hygienické normy na tábory teď předem likvidují to nadšení a elán ještě pár lidem, kteří chtějí s děckama někde do přírody jet a umývat se nedej bože v potoku!! Ne, já bych osobně na tábor určitě nejel, vůbec bych to nezvládl ani psychicky ani jinak, a to jsem celkem zdatný důchodce. No, bylo to krásné, bylo toho za můj život s děckama dost a už nikdy více. Doba je fakt jiná a i my jsme jiní. Kdo se o něco takového aspoň v náznu pokusí s těmato děckama, v dnešní společnosti by měl dostat metál!!

Ptal se: Martin Vašek

PETR BRUNECKÝ, BRUNDA

Vlastivědec č. 186, do oddílu chodil v ZS „PCV“, zakládající člen ZS Morava

Dnes je plno možností, jak oživit výlet nebo výpravu např. možnost využít auto, které veze vybavení. Co jste používali vy pro oživení takových to akcí?

Pro oživení klasického výletu nebo výpravy byla nejzbytností čokoláda! Jakákoli soutěž musela být motivována možností získat čokoládu – případně v nouzi kostku cukru.. V místě konání akce se pak dala vymyslet jakákoli hra, např. kdo najde nejhezčí list, určitou květinu, ... (pozn. Kobo, ale to už bylo v ZS Morava)

Když se pak jelo na kola nebo na lodě, tak jsme brávali trabanta. Jednou jsem na něm vezl 9 lodí a pak mě to převrátilo, jak jsem byl těžkej! A jednou jsem do něj dokonce napáskoval 9 dětí i s batohy, protože zabloudily.. Dodneška nechápu, jak se tam vešly! Tři seděly na předním sedadle a zbytek se mačkal vzadu.. Jinak lano a baseballovou pátku jsme si vždycky odnesli na zádech.

Dnes jsou děti vybíravé a i obyčejné špekáčky už jim nechutnají, jak vypadal váš jídelníček na akcích?

My jsme jedli třeba chleba s paštikou nebo povidli. Paštika se vždy musela mazat na tu menší stranu krajíce. Jedna paštika musela vystačit na 10 chlebů – mazala se jen tak, aby nebyly vidět póry.. Zato povidla se mohla mazat i na tu větší stranu krajíce! Na večeri jsme měli dva chleby s povidlím a já občas myslel, že hlady sežeru borovici! O případné přídavky jsme dělali závody, takže člověk vynaložil pomalu víc energie, než kolik přidaným krajícem získal!

Na táborech je zvykem, že ho provází celotáborová hra. Jaká témata byla, když jste chodil do ZS?

Vzpomínám si na celotáborovou hru Alvarézův poklad Aztéků – to chystala moje sestra, takže nikdo vítězný poklad nenašel. Další celotáborovou hrou byl Poklad Kuby Opáleného, což byl zbojník žijící v Nízkých Tatrách, kde právě celá expedice probíhala. Tam jsem našel poklad se svou družinou jako jedinej.

U pokladovek, které jsme na expedicích hrávaly, platilo základní pravidlo: Pokud si tvůrce pokladovky myslí, že je trasa maximálně blbuvzdorná, tak je ještě stále málo blbuvzdorná. Zprávy jsme při hrách psali tuží na pauzák, aby se nerozmazaly... Příkladem jedné takové zprávy může být indicie, kterou psala moje sestra: „hledej růžový keř, po stromě se pnoucí.“ Když hru vymýšlela, tak růže právě kvetla a celý keř byl vidět víc jak sto metrů daleko. Když jsme hru o tři týdny později hráli, tak byly květy už odkvetlé a my ten keř hledali skoro dvě hodiny! Byla celotáborovka, při níž se nám Ryba ztratil v bažínách – pískal pak na píšťalku tak dlouho, než ho našel lesák Pán Šumavy.

Pak jsme udělali hru, která končila ve vosím hnízdě.. 7 dětí prošlo a pak Toušu, kterej byl zrovna alergickejš, poštipaly vosy od hlavy až k patě. Tak jsme ho strčili do rybníka a pak našťestí odvezli do nemocnice – jinak by nám tam možná umřel... Při další bojovce jsem se málem sám utopil... To už mi bylo 37. Už jsem nebyl úplně nehubenější, nasoukal jsem se do kajaku a když jsem se při jednom mocném hodu koulí převrátil, tak jsem se z toho kajaku nebyl schopnej dostat ven. Měl jsem v puse fajfku a tu jsem za žádnou cenu nechtěl pustit. Nakonec jsem ji pustil a z kajaku se dostal. Fajfka vyplavala nahoru, ale kotlík jsem v Kancličce utopil. Tvářil jsem se, že to byla velká sranda, nikdo nic nepoznal, ale to jsem měl fakt namále!

Ptala se: Anna Novotná [sepsáno na základě rozhovoru ze dne 13. 10. 2013]

VÍT FRIDRICH

Vlastivědec č. 88, zasloužilý vedoucí ZS „PCV“ a její vedoucí v letech 1961–1966. V Zeměpisné společnosti působil od roku 1955 do roku 1971, později spolupracoval se ZS Morava a dnes je aktivním členem Kruhu přátel.

Myslíš si, že je Zeeska na podobné úrovni, jako byla za tvého působení? Co si myslíš, že se za tu dobu nejvíce změnilo?

Žel bohu – a stydím se za to – o dnešní Zeesce vím vlastně hodně málo. Sice řada dětí mých kamarádů (a pomalu i vnoučat) do ZS chodí a tak vím, že ZS funguje, že dělá spoustu akcí, které jsou asi zajímavé a přitažlivé, ale jak funguje ZS uvnitř, jaké jsou vztahy mezi jejími členy a zejména mezi vedoucími, to už nevím.

Určitě není dnes Zeeska svou každodenní činností tak výjimečná, jak byla Zeeska v těch prvních letech pod vedením Ivana Šráčka. Ale nepovažuji to za vadu. Prostě jen jiné možnosti pro děti vyrostly takovým způsobem, že je těžké být v něčem originální a jedinečný. Zeeska je jedinečná a originální tím, že existuje těch šedesát let a pořád je schopná děcka přitáhnout. Ale tato jedinečnost a originalnost sama o sobě by na to nestačila. A tak asi vedoucí dělají i dnes něco takového, že ani ta okolní konkurence nedokáže Zeesku převálcovat. A to je dobře.

Vzpomínáš si ještě na svá minima? Který bod/y pro tebe byl/y nejtěžší?

Minima – to je asi otázka pro „toho pravého“. Na první pohled jednoduchá věc. Nedělaly mi nejmenší potíže body „praktické“, jako rozdělávání ohně, práce s mapou, stopy zvěře a podobně. Zato jsem „z duše nenáviděl“ body jako historii pionýrské organizace,

vlastně asi i historii ZS – ale ta nebyla zase tehdy ještě tak dlouhá. V počátcích ZS navíc se vlastně ani minima nedělala, jen se psala „členská či lektorská“ práce a bylo potřeba se zúčastnit nějaké expedice.

Pokud mne paměť neplete, minima byla zavedena až příchodem Jindry Kačera do ZS.

Ale když jsem se na začátku nazval „tím pravým“ myslel jsem tím fakt, že jsem byl myslím jediným vedoucím ZS, který v určitém období zrušil právě to „povinné“ pro členy ZS, jako bylo psaní členských prací a plnění minim. Pod dojmem předchozího tlaku Ivana Šráčka na hierarchii členů, jsem chtěl poté, co jsem se stal vedoucím celé ZS, vytvořit ZS zejména jako partu kamarádů a lidí sobě blízkých. To bylo období IX. až XI. expedice, a myslím, že se mi to podařilo. Pravdou je, že tehdy byla zeeska vlastně jediným oddílem v počtu cca 15–20 lidí. Já jsem byl tehdy jako vedoucí jen o 2–3 roky starší, než většina členů. Možná, že někteří z té doby mi teď mají za zlé, že nejsou „řádnými členy ZS“, ale spíš mi to za zlé nemají, protože ta kamarádství z té doby přžívají dodnes a jsou asi víc, než různé formality.

Později, po návratu Jindry Kačera do ZS, jsem se znovuzavedení minim nijak nebránil, protože při větším počtu dětí i vedoucích to mělo své odůvodnění.

Abychom mohli směle konkurovat i jiným oddílům (pionýrským, skautským...), snažíme se vymýšlet různé netradiční akce a aktivity. S dětmi dnes slaňujeme, jezdíme na pochod na kolech (s doprovodným vozidlem), splavujeme řeky, grilujeme atd. Pamatuješ si na nějaké netradiční aktivity, které jste s dětmi prováděli vy a ostatní oddíly (resp. skupiny) vám je třeba i záviděly?

Tato otázka vlastně není tak složitá. V době, kdy jsem přišel do Zeměpisné společnosti, byla její práce odlišná od obvyklého „chození do pionýra“ především v tom, že se opravdu něco dělo. Že se jezdilo na výlety a tábory (expedice), že jsme se pravidelně scházeli v klubovně a učili se vše to, co je náplní Zeesky dodnes. To v normálním „pionýru“ nebylo. Dle různých svědectví i tehdy snad nějak fungovaly nějaké skautské či jiné skupiny dětí, ale abych byl upřímný, normálně se o nich člověk nedozvěděl a byl jich tak omezený počet (byly zakázány), že ve své podstatě pro většinu dětí nebyly. Já jsem znal jen jednu takovou skupinu (stejně však převlečenou za pionýry). V té době i jiných možností „užívat si světa“ bylo hodně málo, ani s rodiči jsme toho nemohli mnoho nacestovat, a tak Zeeska byla tím co nabízela, opravdu výjimečná. Samozřejmě, že však i vyžadovala určitou kázeň, poctivost v tom, co se dělalo, a tak mohla odrazovat pohodlnější děti. Každopádně však nebylo pro děti tolik jiných (a na námahu ne tak náročných jako ZS) lákadel.

A tak jsme v probouzení zájmu byli proti současným vedoucím ve výhodě. Ale myslím si, že práce s dětmi je vždy odrazem zájmu jejich vedoucího. I zájmy a možnosti dnešních vedoucích jsou mnohem širší, než jsme měli my, a pokud se podaří „svěření“ probudit k vlastním zájmům, mělo by to fungovat. Těch „dávných aktivit“ tak vlastně nebylo málo. Sice jsme neslaňovali, ale prošli jsme „na těžko“ Vysokými Tatrami, včetně spaní na schodech Terryho chaty, na kolech taky nebylo tak obvyklé jezdit, ale málokdo v těch časech šel pěšky z Vihorlatu do Brna, a tak jsme zkoušeli všechno možné, co ostatní běžně nedělali. A to je asi i to, co bude děcka přitahovat dnes a i do budoucna. Ale to vy víte.

Z kapacitních důvodů sborníku je tento rozhovor zkrácený, kompletní můžete najít na www.zeeska.cz

Ptal se: Jiří Mičánek, Drake

IVAN HÁLEK

Vlastivědec č. 6, zakládající člen ZS „PCV“

Jaký byl Ivan Šráček vedoucím?

Ivan Šráček byl asi velmi rozporuplná osobnost. Dobrý organizátor, s významným postavením v tehdejší Domě pionýrů v Lužánkách.

Já jsem začal v tomto zařízení nejprve pracovat v kroužcích (malířském a loutkářském) a teprve potom jsem se dověděl o ZS. Vlastně jsme byli zakládající členové – (napřed asi 13, pak se ustavila ZS PCV a daly se dohromady čtyři oddíly (hospodářští zeměpisci, mičurinci-botanici, geologové a kulturní historici). Já jsem byl v kulturní historii, vedl nás Mojmir Kyselka, a měl jsem nejprve specializaci historické lidové stavby a potom urbanistiku lidových sídlišť-měst.

ZS pracovala po celý rok, s výlety o víkendech, o prázdninách se zprvu organizoval tábor Na Prudké (1953) a potom se začaly organizovat putovní tábory – expedice – po uceleném regionu (třeba Jižních Čech), Vzpomínám na zimní expedici v Orlických horách a tím se vracím k Ivanu Šráčkovi.

Tam byly dosti tvrdé podmínky. Byli jsme ve škole a všechny základní služby jsme si museli zajišťovat sami. Jenže vodu jsme museli nosit ze studně, která zamrzala a dřevo také odkudsi z venku. Ivan rozhodl, že to vše budou zajišťovat kluci. Víím, když jsme

začali být promrzlí a provlhli, řekl, že tak se muži na severu otužují. To se mi nelíbilo a začal jsem rebelovat. Byl jsem ale jediný, který se ozval proti němu. Okamžitě byla svolána rada vedoucích expedice a ta rozhodla, že odjedu domů. Byl jsem z expedice vyloučen. Doma si rodiče mysleli, že jsem přinejmenším zneuctil nějakou dívku, protože nemohli pochopit, že bych pro odmítnutí nesmyslného příkazu byl sám odeslán domů. Tím pro mne Ivan Šráček začal představovat despotickeho vedoucího s pedagogickými metodami, které nevedly k budování kolektivu, ale k podřízení se jakémusi “vedení”, které bylo servilní vůči jednomu despotovi.

Když jsme ti, kteří zakládali ZS dosáhli 15 ti let, nastala otázka, jak budeme dále spolupracovat s ZS PCV. Všichni jsme vstoupili do Československého svazu mládeže (ČSM) a tak pro nás vedoucí vymysleli, že budeme tzv. lektory a budeme na základních školách referovat o výsledcích činnosti ZS PCV.

Jak bys popsal běžný den na letní expedici?

Den na letní expedici (v našem kulturně-historickém oddíle) byl velmi pestrý. Vlastně jsme se u každé zajímavé stavby zastavovali a podle svých dílčích odborností ji prozkoumávali. Lidová architektura se stala doménou nás, kteří jsme proměřovali štíty, ale také uspořádání budov, dvora, situování stavby ke světovým stranám a zabezpečení proti živlům. Ostatní “přepadli” obyvatele stavby, zapisovali písňe, kreslili kroje. Na zámcích se dali do práce heraldici a kreslili erby. Pokud jsme se dostali do měst, zkoumali jsme uspořádání města – urbanistiku – opevnění a funkční stavby (kostely, fontány, radnice).

Pochod byl poměrně tvrdý, ušli jsme někdy až 20 km (možná i víc). Při odpočívání jsme byli Ivanem Šráčkem vyzýváni, abychom si nesesali, že si z pohodlné svalu. Také se jedlo jen v určité hodiny a málo pilo (abychom prý potom neměli brzy žízeň).

Spalo se u starých babiček na půdách na seně – to bylo nejlepší spaní v mém životě (a dobře usušeném seně – ne na čerstvém!!). Babičky se někdy nechaly vidět a upekly na rychlo koláče (frgály).

Absolvoval jsem jen asi dvě expedice, takže mám poměrně málo zážitků. Víím, že region, který jsme zkoumali, se „mohl pochubit“ vším, co měl. Prošli jsme jej klikatou cestou a nic nenechali nepovšimnuté. Jó. Zlaté to byly časy.

Ptal se: Martin Vašek

JINDŘICH KAČER

Vlastivědec č. 18, zasloužilý vedoucí ZS „PCV“, vedoucí ZS „PCV“ v letech 1967–1969 a 1970–1971, zakládající člen ZS Morava

ROZHOVOR S JINDŘICHEM KAČEREM, KTERÝ SE PŘIZNAL, ŽE HO PSANÍ DENÍKU NEBAVILO

Jakým způsobem jste bral svou činnost v Zeměpisné společnosti, jako koníček nebo poslání vychovat z dětí dobré lidi?

Bral jsem to spíš jako koníčka – poslání je velmi silné slovo.

Jak vypadaly vaše zápisy v deníku, co všechno jste si tam zapisoval? Protože dnešní děti si deníky moc dobře nevedou a když něco napíšeš o akci, je to sotva na stránku.

Bylo to vždycky stejné, psaní deníků byla vždycky otrava, nikdy to nebyl důvod proč někdo do ZS chodil

Máte doma schované své staré deníky ze Zeesky?

Pouze z doby, kdy jsem vedl oddíl a ZS.

Proč se ZS na 7. LEX rozpustila?

Důvod znám pouze z druhé ruky, nebyl jsem v té době v ZS. Vedoucí ZS Ivan Šráček byl odejit z DPM a činnost ZS ukončil.

Co pro ZS znamenalo, že se stala samostatnou pionýrskou skupinou?

Hlavním důvodem byla ekonomická samostatnost. PS mohla hospodařit, na činnosti ZS se nic nezměnilo, její oddíly se staly členy PTO – sdružení s podobným i když pouze tábornickým zaměřením.

Roku 1982 zanikl ZS Obzor, jaký byl důvod?

Opět pouze subjektivní názor – odchod vedoucího Obzoru, předávání funkce systémem převozníka. Podobné je to v současné době v ZS MORAVA.

Váš syn v současné době v ZS působí jako hospodář, v minulosti však byl jak vedoucím oddílu tak i vedoucím ZS. Co to znamenalo pro vás? Byla to pro vás odměna za to, že jste ho do ZS přivedl? Pomáhal jste mu s nějakými věcmi ze začátku?

Vzhledem k tomu, že jsem svým synům nikdy nepřál nic zlého, jsem ho do ZS nepřivedl, viníkem je jeho maminka. Pomáhal jsem mu občas nabalit ruksak, později už jsem si nedovolil ani radit.

Jak vidíte budoucnost ZS?

Samozřejmě růžově. Povedl se způsob předávání funkce vedoucího ZS (i když se mi v začátku hrozně nelíbil), odpovídá dnešní době. Činnost bude pokračovat tak dlouho, pokud se najdou „cvoci“, kteří svůj volný čas budou ochotni věnovat dětem a Zéeska si zachová své tradice a odlišnosti od ostatních podobných kolektivů.

Ptala se: Petra Koláčková

JAROSLAV SUSKÝ, VLK

Čestný člen ZS „PCV“ č. 7, vedoucí ZS „PCV“ v letech 1990–1992

PÁR SLOV S VLKEM O ZEESCE, WOODCRAFTU A NOVÝCH ZVYCÍCH V ZS

Přišel jsi do ZS až jako dospělý, jak? Proč? To jsi už byl členem Ligy lesní moudrosti? Jak bys srovnal Ligu a ZS?

Přišel jsem do Zéesky až po vojně jako přítel od Sůvičky. Ve woodcrafterském kmenu Vlků jsem byl od svých šesti let, takže nějaké zkušenosti a znalosti už jsem v době příchodu do ZS měl. Zéeska mě přitahovala mimo jiné i svým výchovným systémem podobným zrovna tomu woodcrafterskému. Rozdíl byl v tom, že v Zéesce je pro získání hodnosti – titulu (cestovatel atd.) stanovený limit, ve woodcraftu ne. Činy a úkoly jsou obdobné od lehčích po ty složitější.

Předpokládám, že se během tvého vedení ZS/oddílu Lesní moudrosti k nám přeneslo hodně tradic z Woodcraftu...?

Ano. Několik jich tedy určitě bylo. Nejen ranní píseň. Třeba i více víkendových aktivit než do té doby běžný systém tří pochodů za rok.

Co se podle tebe událo nejdůležitějšího/nejzajímavějšího, když jsi ZS vedl?

Do Zéesky jsem přišel v době, kdy tu byl určitý generační problém. Navíc se děly významné změny ve společnosti (rok 1989). Na pionýry i na práci s dětmi v neskautských organizacích se začalo pohlížet ne zrovna přátelsky. Já jsem Zéesku vedl jen jeden rok

a to jen proto, abych ji pak předal zpět rodilému zéesákovi Quidovi, až se vrátil z vojenské služby. Takže úplně nejdůležitější a nejzajímavější je asi to, že Zéeska je pořád tady.

Poznámka Kobo: Vlk vedl ZS 2 roky (1990–1992). Quido po návratu z vojny (1991) zakládal oddíl Tis a dohodl se s Vlkem, že Vlk povede ZS ještě 1 rok, aby získal více zkušeností a uplatnil zkušenosti z 1. roku vedení ZS. Quido tak bude mít čas na oddíl

Co říkáš na vývoj ZS po tvém odchodu? Instruktoři ze 4. oddílu vedli rovnou 3 ze 4 oddílů?

To byla a je pro mě ta úplně největší odměna za práci v ZS PCV. Asi jsem nebyl tak špatný vedoucí a učitel. Těší mě i to, že mě vlastně všichni dokázali svojí prací a nadšením překonat.

Na svoje roky v Zéesce rád vzpomínám a těší mě, když vidím (a na internetu čtu) že se vám pořád daří. Práce už mě jako spoustu jiných dospěláků odvedla pryč od aktivní pravidelné oddílové činnosti, pořád jsem ale tak trochu v myšlenkách s vámi. A teď se například těším na společné zimní táboření.

Ptal se: Tom Cimr

HANA ŠRÁČKOVÁ

Manželka Ivana Šráčka, zakladatele ZS „PCV“. Při rozhovoru se mě paní Šráčková na začátku zeptala, jestli vím, co jsou to ctnosti. Ted' už vím, že jsou to kladné vlastnosti např.: statečnost, pravdomluvnost, štedrost, píle. Od jejího založení se Zeeska snaží učit ctnostem své členy. Také v Zésce měl človíček zrát a to se neděje jenom znalostmi, ale hlavně zkušenostmi a objevováním světa spolu s kamarády.

Proč jste taky nechodila se svým manželem do Zeměpisné společnosti?

Protože na mě šla hrůza z pionýrů. O Zéesce jsem se dozvěděla až v dospělosti, když jsem se seznámila s Ivanem. Ale říkám o sobě, že jsem fundamentalista Zeměpisné společnosti.

Litovala jste toho?

Ano, litovala jsem toho, že jsem nechodila do Zeesky, protože si myslím, že to dá člověku určité vzdělání vhodné do života. V Zeměpisné společnosti se děti pořád vzdělávají, i když si to neuvědomují.

Podporovala jste svoje děti v činnosti v Zeesce?

Ano, já jsem s nimi velmi prožívala všechny události v Zeesce. Všechny moje děti Vláda, Hana a Lída do Zeesky chodily. Lída odešla ze Zeměpisné společnosti v 16, protože odjela studovat zemědělství do Bulharska. Hana chodila do oddílu Kulturní historie a dokonce asi dva roky dělala vedoucí ZS. Všechny moje děti na Zeesku velmi rády dodnes vzpomínají.

Ptala se: Barbora Klimentová

MIROSLAV TOMAN, PULEC

Vlastivědec č. 180, zasloužilý vedoucí ZS „PCV“, vedoucí ZS „PCV“ v letech 1974–1978 a 1979–1983

POVÍDÁNÍ S PULCEM O ODDÍLE LESNÍ MOUDROSTI A ZEESCE

Jak jste se podílel na činnosti zeměpisné společnosti coby instruktor nebo vedoucí?

Po skončení řádného členství v Zéesce jsem se dostal relativně rychle k vedení v podstatě celé Zéesky, protože už v mých 17 letech bývalé vedení postupně odcházelo, jednu dobu nám Čmolda dokonce dělal jakéhosi garanta, abychom mohli dál pokračovat. On byl plnoletý a já, ještě s dalšími zhruba stejně starými, jsem pokračoval v té kontinuitě. Potom, když už se Zéeska nějakým způsobem dál rozrůstala, tak už jsem byl zároveň vedoucím celé Zéesky, ale zároveň jsem byl vedoucím oddílu Lesní moudrosti, resp. založil jsem ten oddíl z důvodu, že už členů bylo hodně a hledali jsme další profilaci a další směřování. Byl tam oddíl Ochrany přírody, který byl zhruba podobný svým zaměřením, ale přece jenom jsme chtěli trochu zase něco dalšího.

To mě zajímá, jak vznikl zrovna oddíl Lesní moudrosti, kde byla inspirace? Od Setona?

Určitě, jeden z těch motivačních prvků to byl. Prvotní bylo, že jsem chtěl založit nějaký nový oddíl, a po několika letech a zkušenostech, kladných i záporných, jsem si říkal, že bych to chtěl dělat zase trochu jinak. Chtěl jsem založit nový oddíl s novými dětmi, které jsem nábořem ve školách na Lesné a jinde nově nabral, čili opravdu to nebylo tak, že bychom jen přeskupili síly a děti, a vytvořili z nich nějaký nový oddíl, či útvar. Zaměření do lesní moudrosti bylo opravu částečně v tom, že jsem vřdycky obdivoval Setona, Knihu lesní moudrosti, Dva divochoy a další, bylo mi to blízké, chtěl jsem právě taky, aby se tam vrátila ta romantika pro děti, to co

bylo v té době na oficiální a celostátní úrovni zapomínáno. My jsme sice byli pionýři, ale takoví pionýři, kteří dělají trochu něco jiného a spíš to bylo zálesáctví a táborničení. Můj vedoucí, který mě v dětství vedl, Jindra Kačer, byl také spíš orientován na táborničení. Takže od toho se to všechno tak nějak formovalo až do podoby oddílu včetně jeho názvu a borovice ve znaku, která tam je zřejmě dodnes.

V jakých letech jste vy působil v Zéesce?

Já jsem skončil jako dítě někdy v r. 1968 a relativně krátce jsem dělal něco jako instruktora a potom se právě ta starší generace vedoucích nějak vytratila, takže jsme rychle přešli ze stádia instruktorů do vedoucích – minimálně oddílů. Ta Zéeska měla v té době asi 40 lidí. Vydržel jsem asi do svých třiceti, devětadvaceti let, takže to byl rok asi 82 nebo 83 – čili asi 15 let jsem pracoval jako vedoucí, z toho minimálně 12 let jsem byl hlavní vedoucí jednak Zéesky, tak i táborů. I když v posledních letech jsem byl možná vedoucí Zéesky, jako takové, ale vedoucí táborů už byl asi někdo jiný.

V době Vašeho působení v ZS se slavilo 20 let působení ZS. Co se za tu dobu změnilo? Na mysl je období pravděpodobně od roku 73 do 83.

Ještě jsem nějakou dobu i potom byl v kontaktu se Zéeskou, v době, kdy to vedli moji odchovanci. V současné době Zéesku jako takovou sleduji z povzdálí, od Vítka Urbana nebo od Koba mám nějaké informace, ale jenom to, že Zéeska existuje a prosperuje. Myslím si, že se za celou dobu existence hodně změnilo. Po založení to byla hodně ideově vedená společnost – takovým tím pionýrským způsobem, ale brzy se to začalo štěpit, v době, kdy já jsem tam ještě ani nebyl, na společnost nebo organizaci, která opravdu tíhla k přírodě, ale přes přírodu i k vlastivědě. Vždycky tu byl oddíl Kulturní historie a jeho členové, kteří, i když jsme tábořili někde v lese, chodili po památkách a sbírali třeba lidové písničky. Do dneška je pár písniček ze Slovenska v zéesáckém repertoáru, které se nasbíraly opravdu tak, jak to kdysi dělali sběratelé. Za nás už se to začalo měnit hodně, protože já jsem skutečně pak jako vedoucí zažil rok 68, 69, a pak takový ten začátek tvrdé normalizace, což bylo nepříjemné v tom, že navenek jsme se opravdu museli vyjadřovat a tvářit jako pionýři s tou ideologií se vším všudy. Na druhé straně, nikdo tomu tam moc nevěřil, takže to bylo tak trochu problematické. Naštěstí ostatní, třeba lidi v Domě pionýrů, v kterém jsme tradičně byli, a v obvodní Pionýrské radě Brno 3 to chápali, že my jsme za prvé trochu jiní a za druhé vždycky jakoby trochu předvoj. Zéeska se vždycky brala: „Kdybyste to dělali tak, jak Zéeska, tak to bude dobrý“. To bylo už v době, kdy jsem to s podobně starými vedoucími vedl, ale bylo to období hledání. Byli jsme strašně mladí a docela pracným způsobem jsme zachovávali tu kontinuitu ve smyslu původní zéesácké myšlenky, protože

ty děcka co tam byly, ty nás třeba nemusely brát – byli jsme ještě jejich starší kamarádi. Nebylo tak úplně jednoduchý tu Zéesku utáhnout. Hanka Skládanková začala pracovat s malými dětmi už od první třídy, což zrovna v té době, kdy já jsem to vedl, byla první zkušenost. Hodně jsme se drželi tradic, jako jsou pochodové zvyky. Tím jsme se vždycky odlišovali. Všichni táborníci, i když byli podobného zaměření, jako my, všichni si říkali: „Zéeska, aha, tak to přijdou někam na nádraží, dají batohy do řádky, pít se může až na povel, balíky na táboře se rozdávají automaticky všem“. V tomto smyslu jsme se snažili ty Zéesácký tradice udržet po celou dobu, co jsme to vedli.

Rozhovor byl o několik otázek zkrácen z kapacitních důvodů sborníku, kompletní je k dostání na www.zeeska.cz

Ptal se: Roman Hruška, Kivi

VÍTEK URBAN, QUIDO

Vlastivědec č. 290, zasloužilý vedoucí ZS „PCV“, vedoucí ZS „PCV“ v letech 1985–1990 a 1992–1996

KOLEGYNĚ MI ČASTO ŘÍKÁ: „VÍTKU, TY JSI TAKOVÝ LESNÍ MUŽ“.

Jaká je tvoje nejsilnější vzpomínka z dob, kdy jsi chodil do ZS jako dítě?

Prožil jsem se Zéeskou tolik různých dobrodružství, komických chviliek či trapasů, že z nich nedokážu vybrat tu nejsilnější vzpomínku. Naštěstí jsem si vybavil jednu, která je úplně jiná a o tu se s vámi rád podělím. Do Zéesky jsem začal chodit v roce 1974 a dodnes si velmi dobře vybavuji tehdejší nástupy. Tehdy bylo 5 oddílů. My malí jsme byli soustředěni do oddílu Ježků, ve zbývajících oddílech byli jen velcí kluci a holky. Jako nováčkoví mi všichni připadali schopní, zkušení, no prostě úžasní. Můj pohled však vždy upoutaly dvě sluncem zcela vybělené košile. Jednu nosil Jirda a druhou Kobo. Ti dva byli pro mě naprostými jedničkami, vždyť jejich košile prozrazovaly, co toho už mají za sebou! Chtěl jsem mít jednou taky takovou košili. A vlastně jsem se dočkal. Nebyla to sice košile, ale červené tričko s černým nápisem RomaniaCarpatii. V těchto tričkách jsme v srpnu 1979 podnikli úspěšný přechod pohoří Monte Rodnei. Bylo nás víc, co jsme pak toto tričko nosili na všechny další zéeskové akce. Jak plynul čas, trička sluncem (a opakovaným praním) vybledla a každý hned poznal, kolik toho již máme za sebou. Nosili jsme ta trička až do úplného rozpadnutí.

ZS jsi zažil jako dítě i jako vedoucí a teď do ní chodí tvoje děti. V čem se podle tebe ZS za tu dobu změnila?

... v těch nejdůležitějších věcech se nezměnila, to je dobře.

Jak jsi přišel ke své přezdívce Quido?

Konečně snadná otázka! Přezdívku jsem dlouho žádnou neměl, dostal jsem ji až v roce 1985 na XXXIII. LE. (Dnes se používá zkratka LEX – to se tedy změnilo.) Byli jsme na prohlídce náchodského zámku, kde nám ukazovali obraz jakéhosi španělského šlechtice jménem Quido. Tehdy jsem řekl, že Quido je portugalsky totéž jako Vítek. To stačilo, aby má přezdívka byla na světě. Později jsem zjistil, že Quido je jméno starogermánského původu a znamená něco jako muž z lesa. Přestože jsem se mylil, přezdívku jsem získal výstižnou. Jedna z mých kolegyní mi ostatně často říká: „Vítku, ty jsi takový lesní muž“.

Kdybys vedl ZS dnes, usiloval bys o nějaké změny?

To je taková otázka o ničem. Žádný zéésák si do toho nenechá od bývalých vedoucích moc mluvit. Nicméně jednu myšlenku bych k úvaze měl. Za nás bývaly oddíly věkově daleko více homogenní, věkový rozdíl v oddíle nebyl větší než 3-4 roky. Dnes je běžné, že v oddíle jsou prvňáci společně s deváťáky. To je příliš, nejmenší nestíhají a nejstarší se nemohou plně rozvinout. Chtělo by to programy schůzek a akcí daleko více rozdělit podle věku a zkušeností.

Jak ZS ovlivnila tvůj život?

Chodil jsem do ní 23 let + po celou tu dobu byla pro mě na prvním místě + díky ní jsem se stal učitelem + našel jsem si v ní svou milovanou ženu + teď máme doma tři zéésáky = myslím si, že můj život ovlivnila zcela zásadně. Nikdy jsem toho nelitoval.

Co bys popřál ZS do dalších let její existence?

Pevně věřím tomu, že mi osud dopřeje spoustu vnuků a vnuček, kteří si stejně jako kdysi já budou chtít obléci sluncem vybělenou zelenou zéésáckou košili. V podstatě nepochybuji o tom, že až ten čas přijde, tak tu bude stále ještě ta stará dobrá Zééska, která dokáže tyto dětské sny a touhy naplnit.

Ptal se: Jan Švábenský, Johnny

JANA URBANOVÁ

Vlastivědec č. 1, zakládající členka ZS „PCV“

NEPOUŽÍVALI JSME SPACÁKY ANI KARIMATKY!

ROZHOVOR S JANOU URBANOVOU (ROZ. JANDOVOU), KTERÁ BYLA PRVNÍM VLASTIVĚDCEM ZEMĚPISNÉ SPOLEČNOSTI.

Fungovala Zeměpisná společnost už od začátku po oddílech?

Už na 1. výzkumné pionýrské expedici v Prudké fungovaly čtyři oddíly – mičurinci, geologové, historici, topografové. Po založení ZS však byly vytvořeny oddíly jiné – hospodářského zeměpisu, přírodních věd a kulturní historie. Jejich znaky jsou doposud vyobrazené na dveřích od klubovny.

Ty jsi prvním vlastivědcem, jak vlastně v prvních letech ZS vypadaly minima?

Minima vznikla až mnohem později, když jsem do ní chodila já, musel každý vytvořit členskou práci, což je něco jako dnešní vlastivědná práce. Tím získal hodnost člena. Dalšími hodnostmi byl lektor, což byli lidé, kterým ještě nebylo 18 a pomáhali vedoucímu, a jeden vedoucí v každém oddíle.

A jak dlouho jsi do ZS chodila?

Poměrně krátkou dobu, když jsme jeli s Ivanem Šráčkem do Prudké, tak mi totiž bylo už 13 let. Nejdříve jsem byla členem normálního oddílu ZS, později byl vytvořen „lektorát“ – oddíl, pro starší členy, který měl svůj program, ale pomáhal i ostatním oddílům. O několik let později ale bylo v ZS příliš mnoho osmnáctiletých, proto jsem s několika dalšími lektory odešla na Základní školu Sušilova (dnes součást školy Kotlářská), kde jsme ze zdejšího pionýrského oddílu chtěli vytvořit skupinu, podobnou Zéesce. Na tom jsme si ale doslova vylámali zuby... V dalších letech jsem se ZS nepekla, až když jsem byla pozvaná na 25. výročí, tak jsem se Zéesáky zase začala stýkat. Později vznikl Kruh přátel ZS, v němž jsem s několika dalšími bývalými Zéesáky začala ZS příležitostně pomáhat. A to vlastně funguje dodnes...

Jak tehdy probíhaly pochody?

Plno věcí fungovalo jinak. Nevozili jsme si spacáky – prostě jsme se zabalili do deky – a karimatky také vznikly až později. Nepoužívaly se ani pet-lahve, vodu jsme vždy nabrali z nějakého domu nebo studánky přímo do kotlíku, z něhož jsme pak pili. Bývalo zvykem, že všechny oddíly se večer sešly u tabule s názvem obce, přespaly společně a další den vyrazily každý po jiné trase. V prvních letech ZS navíc neměla žádné pochodové stany, proto se často spávalo na seně.

Ptal se: František Urban

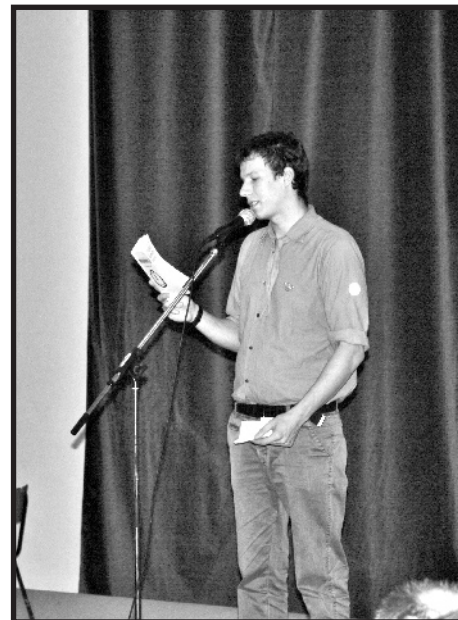
ZÁVĚREM

Vážení čtenáři,

rád bych závěrem tohoto sborníku shrnul působení Zeměpisné společnosti „Po cestách vlasti“ Brno v uplynulých 5 letech a zkusil zapsat své přání Zeesce do dalších pěti let.

Naši pionýrské skupině se v uplynulých letech podařilo stále udržet svou pozici mezi ostatními oddíly a svou prestiž. Nic nepřichází samo a pro pokračování naší úspěšné činnosti jsme museli i my přijmout kompromisy, abychom dokázali konkurovat mnoha jiným kroužkům. Výraznými změnami byly: přesunutí Zimní expedice na jarní prázdniny (konala se o vánočních prázdninách), nový styl Letní expedice i pro ty nejmladší členy ZS a zařazování některých moderních prvků do naší činnosti. Jak jsem psal výše, přizpůsobili jsme se trochu dobře, ale naše hodnoty stále zachováváme. Hlavním cílem Zeesky je stále vychovávat mladé lidi, kteří naleznou své uplatnění ve společnosti s mnoha dovednostmi. Tyto dovednosti stále čerpáme z naší roční činnosti na schůzkách, výletech, výpravách i na Zimních a Letních expedicích. V uplynulých letech jsme učinili mnoho kroků vpřed a rád bych poděkoval všem, kteří tyto kroky dělali a podíleli se na nich. Za celým úspěchem ZS stojí kolektiv vedoucích, který se v těchto letech prokázal jako velmi schopný se zápallem pro činnost. Děkuji!

V následujících letech bych rád viděl naši skupinu (Zeescu) v tak dobré kondici a se stále narůstající členskou základnou jako doposud. Pokud se při plánování akcí budeme i nadále ohlížet, zda se na dané místo vůbec vejde, jdeme tím správným směrem. Pokud budeme i v budoucnu stále hrdí na naše tradice a budeme je společně se zkušenostmi předávat mladším členům, budeme mít stále záruku kvality a úspěchu. Zeesko, ať se ti daří!

Martin Hlavoň
vedoucí ZS

OBSAH

Úvod.....	2
ZS „PCV“ v kostce	3
Zeeskový rok 2008/09.....	7
Zeeskový rok 2009/10.....	11
Zeeskový rok 2010/11.....	16
Zeeskový rok 2011/12.....	21
Zeeskový rok 2012/13.....	27
Hry Letních expedic	33
Hodnosti.....	38
Umístění oddílů ZS „PCV“ v Zelené lize	40
Práce ZS v PTO za pět let.....	41
Rada ZS	42
Zeměpisné školky	43
Propagace Zeměpisné společnosti	44
Příměstské tábory.....	45
Kruh přátel ZS PCV 2008–2013	47
Rozhovory	49
Závěrem.....	65

Články napsali:

Tomáš Címr, Honza Címr, Ondřej Daněk, Martin Hlavoň, Roman Hruška (Kivi), Jan Kačer (Kačer), Barbora Klimentová, Jiří Mičánek (Drake), Markéta Nešporová, Aleš Ondráček, Lucie Štefanová (Štefka), Jan Švábenský (Johnny), Pavel Tříška (Kobo), Martin Vašek

Ilustrace: Zdeněk Zatloukal

Foto z archivu ZS „PCV“

Sborník sestavili členové Zeměpisné společnosti „PCV“

**Sborník vydala 14. tábornická skupina Pionýra
Zeměpisná společnost „Po cestách vlasti“ Brno k příležitosti 60. výročí založení**

Náklad 350 ks

www.zeeska.cz

